

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Про найважливіше з гостем редакції

«Наша сила не в потужній зброї. Наша сила — у вірі в перемогу»

СТОР. 4—5

Спорт

Усик готувався не покладаючи рук

СТОР. 7

Вітчизняний стиль

«Агро-Експрес-Сервіс»: як за три роки стати лідером

СТОР. 12

№ 190 (5940) П'ЯТНИЦЯ, 3 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Слово сучасне, як ніколи

До 200-річного ювілею Кобзаря в Івано-Франківську презентували музичний диск «Тарасова криниця». На цифровому носії записано 270 різножанрових поезій та пісень на слова Шевченка. Збірка стала частиною проекту «Обирай українське», започаткованого в 2007 році. За цей час вдалося зібрати та оцифрувати понад 18 000 українських пісень і мелодій, 70 фільмів, чимало казок, віршів та колисанок.

«Тарасова криниця» містить сім розділів: поезія, солоспіви, хорові твори, твори у супроводі бандури, Тарас Шевченко в сучасній музичній інтерпретації, присвята Тарасові, улюблені пісні поета. Як розповів один з ініціаторів проекту заслужений артист України Любомир Никорак, майже 30 пісень — це сучасна музична інтерпретація поезії Кобзаря у виконанні академічних колективів, відомих акторів та співаків.

Ідею пана Никорака підтримали однодумці та поціновувачі українського Ігор Калениченко, Ігор Равренчук, Ігор Тузик та Андрій Гелета, які допомогли впорядкувати видання, **інформує наш власкор БРУХАЛЬ.**

У столиці презентували національний портал забезпечення якості вищої освіти

Нова система забезпечення якості освіти не має будуватися на репресивних засадах. «Домашнє завдання вишів на цей рік — створити свої внутрішні системи забезпечення якості освіти», — наголосила під час учорашньої конференції в Києві голова профільного Комітету Верховної Ради України Лілія Гриневич. На заході презентували один з інструментів для втілення цих задумів — Національний портал забезпечення якості вищої освіти.

Цей інтернет-ресурс створено за принципом соціальної мережі, він відіграватиме роль платформи для відкритого розміщення і зберігання інформації про освітні й наукові досягнення академічної спільноти. На думку розробників, портал сприятиме підвищенню культури громадського контролю в системі освіти та його впливу.

СТОР. 7

Шахтарі під Кабміном вимагали зарплат

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Декілька сотень шахтарів зібралися під будівлею Кабінету Міністрів України з вимогою виплатити заборгованість із зарплати. За словами гірників, вони не отримують грошей уже декілька місяців.

Пікетування проходило під гаслом «Люстрація по-шахтарськи». У заході взяли участь голови рад Незалежної профспілки гірників України та шахтарі-інваліди з Донецької, Луганської, Дніпропетровської, Кіровоградської, Львівської та Волинської областей.

Мітингувальники ініціюють проведення аудиторської перевірки Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань і вимагають перерахунку щомісячних страхових виплат потерпілим та інвалідам праці.

Варто зазначити, що багато користувачів соціальних мереж та журналістів висловили своє вкрай негативне ставлення до мітингу, нагадавши, що велика частина шахтарів із Донбасу ще у травні підтримала терористів з «ДНР», вийшовши на мітинг на їх підтримку.

Десять запитань до міністра

Читачі бажають дізнатися від першої особи...

На прохання передплатників «Голосу України» редакція започатковує нову рубрику під назвою: «Десять запитань до міністра».

Читачі газети в усі часи цінували інформацію з перших уст. А нині, коли в суспільстві відбуваються події, котрі впливають на життя кожного громадянина, й поготів.

Які зміни станутья у зв'язку із задекларованою Президентом України стратегією розвитку до 2020 року? А які — вже завтра чи за місяць? У нинішній складний час, коли на терези поставлено саму незалежність країни, суспільство, як ніколи, вимагає правдивої інформації не лише про кроки уряду, спрямовані на стабілізацію життя, а й про те, як саме він це робитиме.

Із наближенням осінньо-зимового опалювального сезону зростає і тривога громадян: як пережити холоди й чи не залишить їх уряд сам на сам з цією проблемою? Тому редакція перші десять запитань адресує **міністру палива та енергетики України Юрію Продану (на знімку)** — і поштою, і через газету.

СТОР. 6

КОРОТКО

■ Перші сімнадцять дітей учасників АТО поїхали на відпочинок до польського міста Зельона Гура. На них чекає тижнева цікава й насичена програма. За словами начальника управління служби у справах дітей Тернопільської облдержадміністрації Степана Герасиміва, на такі міні-канікули до сусідньої держави планують відправити майже 400 школярів, **передає наш кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

■ Із початку року на Хмельниччині 852 підприємства та 815 бізнесменів підвищили заробітну плату своїм працівникам. До місцевих бюджетів додатково надійшов майже мільйон гривень податку на доходи фізичних осіб, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

ЄС виділить Дніпропетровщині 1,5 млн. євро на реконструкцію гуртожитків для переселенців *(Урядовий портал)*

Успіх визначатимуть зусилля кожного

Учора Президент України Петро Порошенко провів зустріч з іноземними інвесторами, представниками інвестиційних компаній та фондів, на якій представив «Стратегію реформ-2020» та заявив про твердий намір влади створити сприятливий інвестиційний клімат.

Президент України Петро Порошенко та Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк під час зустрічі з представниками компаній, які входять у Європейську бізнес-асоціацію та Американську торгову палату.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Президент відзначив, що країні ще треба подолати багато труднощів, бар'єрів, насамперед — підвищити рівень правосуддя. Глава держави заявив про «сильну волю вирішити всі ці проблеми та створити сприятливе середовище для інвестицій». До того ж Петро Порошенко наголосив, що між Президентом та урядом немає жодних розбіжностей.

«Україна проходить через значні перетворення, і зусилля кожного визначатимуть наш успіх в досягненні поставленої мети: європейські стандарти життя, гідне місце у світі. І через шість років ми повинні будемо відповідати Маастрихтським та Копенгагенським критеріям», — заявив Президент.

«Наша мета — членство в ЄС, європейські стандарти (та цінності)», — підкреслив Президент, додавши, що для отримання членства в ЄС потрібно здійснити багато перетворень. «Це неймовірна кількість реформ та проблем. Неможливо провести 62 реформи одночасно, але в нас просто немає вибору. Зупинка процесу реформування стане катастрофою для України. Уряд, майбутній парламент і я як Президент повністю це усвідомлюємо», — наголосив Петро Порошенко.

Критично важливими для України глава держави назвав судову та антикорупційну реформи. Президент висловив сподівання, що 7 жовтня парламент ухвалить антикорупційний пакет законопроектів, розроблений Президентом та урядом. «Верховенство права має стати найпершим результатом реформ. Інвестори потребують цього, громадяни потребують цього, країна потребує цього», — наголосив глава держави.

Головне, щоб зі школи виходили особистості

Напередодні Дня працівників освіти Президент України Петро Порошенко провів зустріч із переможцями Всеукраїнського конкурсу «Учитель року-2014» та вручив їм державні нагороди. Вітаючи вчора вчителів з професійним святом та з присвоєнням почесного звання, глава держави, **як повідомляє його прес-служба**, відзначив їхній внесок у виховання дітей, формування особистостей. «Вважаю, що для кожного громадянина згадка про вчителів, які навчили їх усього, це є той якір, який тримає важливі людські якості. Я досі пам'ятаю своїх вчителів математики, хімії, фізики, вчителя мови і літератури і дуже вдячний, бо той внесок, який роблять у формування особистості батьки і вчителі, є визначальним», — сказав він.

На переконання глави держави, робота педагогів і їхня роль у вихованні суспільства є одними з найцінніших. «Головне, щоб зі школи в нас виходили особистості, а не тільки ті, хто має певний набір знань. Найважливіша місія, яка сьогодні є перед вами, — це виховання нової української нації», — сказав він.

Говорячи про виховний процес в умовах сьогодення, Петро Порошенко наголосив на важливості виховання патріотизму. «Вперше зараз ми маємо унікальну ситуацію, коли нація об'єдналася. Коли вийти у вишиванці, заспівати український гімн є справою честі, а не вимушеним кроком. Той шлях, який пройшла Україна за останні півроку, вона не пройшла за останні 23 роки до цього. Внесок і відповідальна місія школи в цьому теж є для нас визначальними», — підкреслив Президент.

«Ми виховуємо патріотизм, любов до Батьківщини, нам є що захищати, і ми знаємо, як це захищати. Все це з'являється в школі, на ваших уроках», — додав він, зазначивши, що спільними зусиллями нині народжується нова Україна.

Патріотичне виховання проти інформаційної агресії

Успішна країна — не та, в якої є нафта і газ, а та, котра знає, як замінити нафту і газ

Треба негайно адаптувати навчальні плани та відповісти на виклики інформаційної війни якісним патріотичним вихованням у дошкільній освіті, середній та вищій школі. Про це Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк заявив на вчорашній зустрічі зі студентами і викладачами Київського університету імені Бориса Грінченка напередодні Дня учителя.

«Російські танки підуть, але є набагато сильніша зброя. Її використовують уже сьогодні, і вона надто ефективна — це інформаційна зброя», — підкреслив Арсеній Яценюк.

За його словами, Росія використовує інформаційну зброю шляхом «інтерпретації історії через російську призму, подачі інформації, яка відповідає тільки імперським амбіціям, перекручування фактів і переконування свідомості тих людей, які проживають на території Донецька і Луганська».

«Саме тому ставлю питання патріотичного виховання українців на ту саму щаблину, що й знання іноземних мов, математики, фізики, а й навіть вище», — наголосив він.

Арсеній Яценюк, **як повідомляє Урядовий портал**, звернувся до міністра освіти і науки України Сергія Квіта та голови Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Лілії Гриневич, які взяли участь у зустрічі: «Ми зобов'язані нині негайно адаптувати навчальні плани до нового виклику, якого в нас раніше не було, відповісти на цей виклик якісним патріотичним вихованням у середній школі, у дошкільній освіті та у вищій школі. Це навіть не підлягає сумніву».

ЦИТАТА

Прем'єр-міністр України Арсеній ЯЦЕНЮК:

«Наша зброя — це знання, патріотизм і український дух і в кожному дитячому садку, в кожній школі і в кожному вузі. Наша зброя — це коли кожен наш студент виходить і гордо каже: я — українець, я знаю, за що я борюся, і люблю свою країну».

Він зазначив, що у сфері освіти необхідно провести дуже багато змін. Проблема, за його словами, «не в тому, що нікому вчити, а в тому, що немає за що вчити».

Глава уряду зазначив, що, попри дуже складну ситуацію в країні, Кабмін виплачує заробітні плати, в тому числі вчителям, і повністю покрив усі витрати на навчання: «Не скажу, що це диво, але це не так і мало. Бюджет провалюється, з Донецька й Луганська ми податки не піднімаємо. Кожен обстріл української території російськими терористами коштує процент росту української економіки. Кожен обстріл і кожна українська смерть надто дорого коштує для України в цілому. Тому що людське життя не рахується нічим. Жодні економічні показники не повернуть тих, кого російські терористи вбили на Донбасі».

Арсеній Яценюк нагадав, що вже ухвалений Закон «Про вищу освіту». Його основні функції — зв'язок ринку праці з ринком освіти, природний відбір кращих вищих навчальних закладів, можливість держави давати замовлення під ті навчальні дисципліни і під ті сектори економіки, які потрібні в майбутньому, забезпечення реальної автономії вищих навчальних закладів.

Він підкреслив: щоби будувати країну, необхідно головне — знання: «Успішна країна — не та, в якої є нафта і газ. Як правило, такі країни навпаки — неуспішні. Успішна країна — це та, котра знає, як замінити нафту і газ».

За словами Арсенія Яценюка, в такі складні для країни часи найважливіше — «це віра і впевненість у тому, що цим шляхом ми пройдемо і що разом, єдині, спільно ми переможемо». Глава уряду звернувся до викладачів університету імені Грінченка: «Від вас направду залежить доля країни. Ви носії ідей, носії слова й думки. Ви ті, хто формує образ країни і її майбутнє. Бо майбутнє — це ті, хто нині в дитячих садках, у школах, майбутнє — це ті, які нині навчаються у вашому вузі і підуть навчати наших дітей. Тому не боймося, впевнені, згуртовані. І кожен на своєму місці робить свою роботу. Робить настільки, наскільки може, на 110 відсотків. І тоді все повернеться сторицею».

Як не втратити індустріальну артерію

Експерти з питань політики та економіки під час круглого столу на тему «Єдність і цілісність України: нові виклики, нові можливості, нові завдання» запропонували механізми та можливості розв'язання конфлікту на Донбасі.

Центри областей перенести у визволені міста

Центри Донецької та Луганської областей можуть бути перенесені до вже визволених українськими військовими міст — Маріуполя і Сєвєродонецька, які перебувають під контролем української влади, пропонує голова ВГО «Народна довіра» Сергій Шахов. На його думку, великі підприємства, які належать вітчизняним олігархам, мають бути тимчасово націоналізовані. На звільнених територіях треба розпочати реалізовувати державні програми будівництва житла, економічного розвитку, а всі ВНЗ мають бути також переведені до визволених міст.

Не допустити легалізації сепаратистів

Закон про особливості місцевого самоврядування на Донбасі фактично підтвердив створення на території України двох політично-військових баз — «ДНР» і «ЛНР», висловив думку директор агентства моделювання ситуацій Віталій Бала. За його прогнозом, після проведення виборів 26 жовтня, у яких не братимуть участь мешканці окупованих територій, сепаратисти проведуть свої вибори. І тоді фактично легалізують свій статус. Політолог вважає, що парламенту необхідно приймати закони про тимчасово окуповані території і державні програми про облаштування біженців, а не тимчасових переселенців. На його думку, паузу з перемир'ям зробили не ми, а Путін — для того, щоб легалізувати статус незаконної влади на окупованих територіях.

За нас ніхто не воюватиме

Західні політики дають нам прозоро зрозуміти, що за нас ніхто не воюватиме. А проблемні стосунки з Путіним нам доведеться вирішувати самотужки, наголосив директор Інституту глобальних стратегій Вадим Карасьов. Європейські політики вбачають розв'язання ситуації лише в двох напрямах — децентралізація і федералізація. Водночас політолог також висловив стурбованість, що в разі проведення сепаратистами місцевих виборів 2 листопада, хоча їх і не визнають легітимними, буде фактично легалізовано статус сепаратистів, а Донбас перетвориться на зону замороженого конфлікту, як у Придністров'ї чи Нагорному Карабасі.

Зміна принципу формування бюджету

Децентралізацію треба закладати не у витратній, а в доходній частині державного бюджету, змінивши принцип формування державного коштопису, переконаний голова Комітету економістів України Андрій Новак. Він пропонує таку формулу: залишати на місцях хоча б половину доходів.

А щоб відродити інфраструктуру Донбасу, економіст пропонує оголосити на постраждалих територіях податкові канікули.

Водночас експерт переконаний, що самодостатніми «ДНР» і «ЛНР» бути не можуть, бо Росія не збирається розвивати ці території, а ставить за завдання їх зруйнувати.

Олександра КУЧЕРЯВА.

ФОТОФАКТ

Завідувач секретаріату Комітету з питань промислової та інвестиційної політики Вікторія Шестопалова (ліворуч) ***та консультант комітету Олена Жовніренко під час обговорення проекту закону «Про статус режимної території промислового майданчика колишнього уранового виробництва виробничого об'єднання «Придніпровський хімічний завод» (м. Дніпродзержинськ) та прилеглих до нього територій».***

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Кожен обстріл і кожна українська смерть надто дорого коштує для України в цілому

У парламенті мають бути представлені підготовлені люди,

яких не треба ще кілька років учити законодавчої діяльності

Таку думку висловив голова парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації радник Президента України Микола Томенко* (на знімку) *на зустрічі із мешканцями Львівщини, обговорюючи особливості нинішньої виборчої кампанії.

Він сказав, що не задоволений, бо не зміг переконати колег у парламенті ухвалити його законопроект про обов'язковість вищої освіти для кандидатів у народні депутати, адже й і досі не розуміє, як можна бути членом єдиного органу законодавчої влади великої європейської держави, не маючи вищої освіти.

«Ми повинні усвідомлювати, що в кожній виборчій кампанії є певні модні речі, пов'язані з тим, як формуються виборчі списки», — зауважив М. Томенко.

Виходячи з «цікавих» особливостей формування списків під час нинішньої виборчої кампанії, Микола Томенко пожартував на зустрічі з учителями про те, що на наступних парламентських виборах формуватиме власний виборчий список, який очолить Тарас Шевченко.

«На друге місце я б поставив Лесю Українку, на третє — Івана Франка. У п'ятірку варто було би взяти також Михайла Грушевського та Михайла Драгоманова як дуже підготовлених особистостей і в парламентській, і в інтелектуальній сферах. А сучасних політиків можна було би поставити у список нижче», — додав М. Томенко. «Мало того, — зауважив політик, — я маю наукове і моральне право називати імена цих великих українців, оскільки долучився до видань чи перевидань книг кожного з них, а також до увічнення їхньої пам'яті, популяризації просвітницької діяльності цих видатних українців тощо».

Говорячи про питання інформаційної політики та створення суспільного телебачення, голова парламентського Комітету з питань свободи слова та інформації в ефірі каналу «ZIK» у Львові зазначив, що і суспільне телебачення, і суспільне радіо буде створено.

«Натомість за дискусією про необхідність створення суспільного телебачення забута більш важлива проблема — монополізація та олігархізація телерадіопростору», — зауважив голова комітету.

Він наголосив, що згідно із законом про телебачення, один власник (фізична чи юридична особа) може отримати лише одну ліцензію на загальнонаціональне і одну — на регіональне мовлення.

«Загальновідомо, що у нас олігархи та фінансово-політичні угрупування контролюють 90% медійного ринку», — констатував політик.

Для прикладу він нагадав, що так звана група каналів «Інтер» (до якої входять 8 загальнонаціональних каналів), володіння котрою приписують С. Льовочкіну, Д. Фірташу та В. Хорошковському, за часів Януковича отримала вісім ліцензій для цифрового мовлення.

ДОСЛІВНО

Голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації:

«Всі про це знають, і, на жаль, ні у цього складу парламенту, ні у нинішнього уряду не було політичної волі привести олігархічний медійний ринок у відповідність до європейської практики. Сподіваюсь, нова Верховна Рада і новий уряд до цього поставиться більш відповідально».

Військова рада «Народного фронту» пропонує створити професійну армію у 150 тисяч і потужний резерв — півмільйона осіб

За підсумками другого засідання Військової ради представники силових структур, командири добровольчих батальйонів, офіцери спецслужб, які входять до цього органу, розробили низку пропозицій побудови сектору військової безпеки. А саме: пропозиції стосуються створення професійної армії та потужного резерву, перетворення добровольчих батальйонів на сили спеціального призначення. Про це вчора на прес-конференції у виборчому штабі партії «Народний фронт» заявив координатор Військової ради підполковник запасу Дмитро Тимчук.

«Ми готуємо свої пропозиції щодо протидії агресії Російської Федерації. Потенціали військові та економічні України і Росії порівнювати достатньо складно, тому ми маємо бути готові дати асиметричну відповідь. Під цим поняттям ми розуміємо мілітаризацію України, тобто підготовку населення для відповіді на військову агресію», — заявив Д. Тимчук.

«У нашому баченні рецепт побудови сектору національної безпеки полягає у створенні професійної армії у 150 тисяч і потужного резерву — десь 500 тисяч осіб. До того ж територіальна оборона буде прив'язана до територіальних адміністративних одиниць і складатиметься з двох компонентів — резервів для ЗСУ і Національної гвардії», — наголосив координатор Військової ради «Народного фронту».

Передбачається, що Національна гвардія не лише допомагатиме підтримувати порядок всередині країни, а й забезпечуватиме контроль на прикордонних територіях.

Окремо координатор Військової ради «Народного фронту» наголосив і на обов'язковій військовій освіті населення, яка має складатися з трьох етапів: базового — шкільного, другого, коли отримуватимуть практичну підготовку, і «третій етап — це коли ти вибираєш: резерв Національної гвардії чи резерв Збройних Сил», — зазначив Д. Тимчук.

Рішення підвищити ціни на електрику зустріли тухлими яйцями

У Болгарії з 1 жовтня підвищилася ціна на електрику в середньому на 10 відсотків. Про це повідомила Державна комісія з енергетичного та водного регулювання (ДКЕВР) Болгарії. Її голова Свєтла Тодорова заявила, що є передумови для більш значного підвищення ціни на електрику, але суспільство нині не прийме його, і це спричинить соціальний вибух у країні.

Іншої думки дотримуються представники Руху з цивільного контролю над цінами на енергетику та воду. Під час засідання ДКЕВР вони закидали тухлими яйцями Свєтлу Тодорову й пообіцяли, що наступного разу це вже будуть камені. Янко Петров із цього руху звинуватив членів ДКЕВР у тому, що вони підтримують інтереси «енергетичної мафії» Болгарії й не враховують те, що понад третина населення країни живе за межею бідності.

Рішення про зміни цін на електрику державна комісія мала оголосити після закінчення закритого засідання, яке пройшло 30 вересня. Але неприємну для болгар новину повідомили лише 1 жовтня, тобто в дату подорожчання електроенергії.

Причину такої затримки пояснив міністр Васил Штонов. За його словами, швидше за все, представники деяких політичних партій умовляли членів ДКЕВР не змінювати ціни на електрику до дострокових парламентських виборів, які призначені в Болгарії на 5 жовтня.

Олександр БІЛИК.

У ПАРЄ нагадали, чого чекають від Києва та Москви

Парламентська асамблея Ради Європи у рамках чергової сесії обговорила ситуацію в Україні. Як і планувалось, жодної підсумкової резолюції прийнято не було. Утім, без гучних заяв та пропозицій під час дебатів не обійшлося.

Так, приміром, депутат данського парламенту Мікаель-Ааструп Єнсен закликав ПАРЄ позбавити Росію членства в Раді Європи, якщо вона не виведе свої війська з території України: «Ми повинні поставити питання перед Москвою жорстко: або виведення військ, або виключення Російської Федерації зі складу Ради Європи. Інакше я не розумію, навіщо ми усі тут збираємося», **повідомляє «Укрінформ».** А депутат ПАРЄ від Литви Біруте Весайте звинуватила ЄС у тому, що він зробив недостатньо, аби протистояти Росії. «Ніхто не знає, яка з країн постраждає наступною», — підсумувала вона.

За словами голови комітету ПАРЄ з моніторингу — австрійця Штефана Шеннаха — Російська Федерація втратила довіру країн-членів Ради Європи. І відновити її буцімто можна лише шляхом припинення вогню, виведення військ та відновлення суверенітету України.

«Ми як Рада Європи повинні домогтися виконання цих вимог. Абсолютно неприйнятно направляти іноземні війська в сусідню країну. У нас немає армії, ми працюємо з просуванням та дотриманням цінностей Ради Європи. І ми працюватимемо над підтримкою суверенітету та незалежності України», — наголосив Штефан Шеннах.

Та чекають у ПАРЄ на активні дії не тільки від РФ, а й від України. І окрім пошуків мирних шляхів вирішення конфлікту на сході, нашій владі нагадують про необхідність впроваджувати у життя обіцяні реформи.

Як не дивно, але найбільше критики у бік офіційного Києва лунало із уст представників делегації саме України.

Так, приміром, член Моніторингового комітету від України та представник офіційної делегації в ПАРЄ Юлія Льовочкіна з трибуни асамблеї розкритикувала владу за відсутність стратегії з повернення Криму та захисту його населення. А лідер українських комуністів Петро Симоненко взагалі заявив, що до збройного конфлікту на сході нашої країни «зовнішній чинник» стосунку не має. Його причина, мовляв, — відсутність взаєморозуміння між Києвом та Донбасом. Тим самим укотре довівши: щоб перемогти і вижити, Україні потрібно здолати не тільки зовнішнього агресора, а і внутрішніх ворогів держави.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

Про внесення змін до постанови Центральної виборчої комісії від 23 вересня 2014 року № 1093

На виконання постанови Київського апеляційного адміністративного суду від 26 вересня 2014 року в справі № 875/67/14, яку залишено без змін ухвалою Вищого адміністративного суду України від 30 вересня 2014 року, керуючись статтями 11 - 13 Закону України "Про Центральну виборчу комісію", Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Внести зміни до постанови Центральної виборчої комісії від 23 вересня 2014 року № 1093 «Про реєстрацію кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку Партії Сергія Тігіпка «Сильна Україна» у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі на позачергових виборах народних депутатів України 26 жовтня 2014 року», доповнивши текст її додатка після абзацу п'ятнадцятого новим абзацом такого змісту:

«Піскун Святослав Михайлович, народився 8 березня 1959 року, громадянин України, протягом останніх п'яти років проживає на території України, освіта вища, заступник Голови, Союз юристів України, безпартійний, проживає в місті Києві, судимість відсутня, включений до виборчого списку під № 16».

2. Копію цієї постанови та посвідчення кандидата у народні депутати України встановленої форми видати представнику Партії Сергія Тігіпка «Сильна Україна» у Центральній виборчій комісії з правом дорадчого голосу.

3. Цю постанову оприлюднити в газетах «Голос України», «Урядовий кур'єр» та на офіційному веб-сайті Центральної виборчої комісії.

Голова Центральної виборчої комісії М. ОХЕНДОВСЬКИЙ.

Київ,
1 жовтня 2014 року.
№ 1419.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду Партії Сергія Тігіпка «Сильна Україна».

Реквізити накопичувального рахунку:

Отримувач: виборчий фонд Партії Сергія Тігіпка «Сильна Україна».
Код партії за ЄДРПОУ: 33306612.
Банк отримувача: АТ «ТАСКОМБАНК».
Код банку отримувача: МФО 339500.
Рахунок отримувача: 26410284765001.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду політичної партії «ІНТЕРНЕТ ПАРТІЯ УКРАЇНИ».

Реквізити накопичувального рахунку:

Отримувач: виборчий фонд політичної партії «ІНТЕРНЕТ ПАРТІЯ УКРАЇНИ».
Код партії за ЄДРПОУ: 37089922.
Банк отримувача: відділення №1 ПАТ КБ «ЄВРОБАНК».
Код банку отримувача: МФО 380355.
Рахунок отримувача: 26411162030001.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».

Реквізити накопичувального рахунку:

Отримувач: виборчий фонд політичної партії «Всеукраїнське об'єднання «Батьківщина».
Код партії за ЄДРПОУ: 20069956.
Банк отримувача: ПАТ «БАНК ВЕЛЕС», м. Київ.
Код банку отримувача: МФО 322799.
Рахунок отримувача: 264150012222.

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду політичної партії «ВСЕУКРАЇНСЬКЕ АГРАРНЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ЗАСТУП».

Реквізити накопичувального рахунку:

Отримувач: виборчий фонд політичної партії «ВСЕУКРАЇНСЬКЕ АГРАРНЕ ОБ'ЄДНАННЯ «ЗАСТУП».
Код партії за ЄДРПОУ: 37615448.
Банк отримувача: ПАТ «КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК «ФІНАНСОВИЙ ПАРТНЕР».
Код банку отримувача: МФО 380872.
Рахунок отримувача: 26414001002310.

Про найважливіше з гостем редакції

«Наша сила не в потужній зброї. Наша сила — у вірі в перемогу»

Як уже повідомляв «Голос України», минулого тижня в редакції відбулася зустріч та онлайн-конференція з одним із лідерів Майдану, екс-секретарем РНБО і яскравим представником «Народного фронту» Андрієм Парубієм. З гостем, як і домовлялися, ми розмовляли про найважливіше, про те, від чого залежить доля країни загалом і кожного її громадянина зокрема. Можливістю поставити запитання пану Парубію скористалися і наші читачі, котрі встигли зателефонувати на «пряму лінію». Сьогодні подаємо виклад цієї розмови у повному форматі.

Андрій Парубій. Людмила Коханець.

Переконаний, що опозиції в старому образі в новому парламенті не буде

Ред.: — **Віримо, що ваша сила успішно здолає 5-відсотковий виборчий бар'єр і потрапить у парламент справді широким фронтом. Скажіть, будь ласка, чим конкретно вона займатиметься у Верховній Раді нового скликання і якою Ви бачите структуру парламенту взагалі.**

А. П.: — Наша політична сила вирізняється тим, що ми представляємо чинного Прем'єр-міністра, і тому план економічних реформ, особливо тих реформ, які стосуються вступу України до Євросоюзу, буде для нас пріоритетним, ключовим напрямом. Годі лише говорити про зміни, настав час їх здійснювати. Нинішній уряд, сформований і обраний на Майдані, пройшов найважчі місяці випробувань. Його, як знаємо, називали «урядом камікадзе»: всі були переконані, що за місяць-два Кабмін просто відправлять у відставку за ухвалення непопулярних рішень. Це завжди невдячна й вибухонебезпечна справа. Але ми побачили унікальну здатність і Арсенія Яценюка, і загалом урядової команди переламати цю традицію: навіть приймаючи непопулярні рішення, вони мають підтримку і розуміння суспільства. Це, очевидно, зумовлено тим, що й урядовці, і Прем'єр-міністр кажуть людям правду про стан речей в Україні, не прикрашаючи ситуацію і не замовчуючи проблем. Така позиція викликає авторитет і довіру.

Отже, наша прерогатива — економічні реформи, реформи, які стосуються вступу України до Євросоюзу і які передбачені Угодою про асоціацію. Другий важливий напрям — це реформи оборонної системи, всього силового блоку. В нашій команді велика кількість людей, які пройшли і Майдан, і АТО. Командири батальйонів, бійці не з книжок і не з телевізора, а на власному досвіді переконалися, які зараз потрібні реформи, щоб модернізувати нашу армію. Ми кажемо чесно і відверто: доки Путін буде в Росії при владі, конфлікт триватиме в різних формах. Ми знаємо, які ризики залишаються для Півдня і Сходу України. Ми чітко усвідомлюємо, які випробування стоятимуть перед нами в найближчий період. І тому реформи силового блоку, тут ідеться про Національну гвардію, яку ми створили, йдеться про армію, про МВС (кардинальні зміни в котрому вже анонсував Аваков) будуть у зоні нашої найпильнішої уваги. Ці два напрями стануть ключовими в діяльності «Народного фронту». Ми, до речі, вже підготували низку законопроектів. Зокрема «Самооборона Майдану», яку я представляю, підготувала проект закону про резервну армію. На це є і великі запити, і велика потреба суспільства. Ми йдемо з готовими ідеями, потужною командою. І я впевнений, що нам вдасться реалізувати ці ідеї.

Ред.: — **Якщо ваша команда ввійде в парламент, так або інакше доведеться створювати більшість.**

А. П. — У нас є одна особливість. Я у політиці (хоча тоді це була не політика, а національно-визвольна боротьба) з 1988 року і добре знаю, про що кажу. За весь період виборів до Верховної Ради у нас фактично конкурувало не п'ять, десять, п'ятнадцять партій, а насправді дві партії — проукраїнська і проросійська. Стояло лише питання: хто візьме більшість? Були моменти, коли проєвропейські, проукраїнські сили переважали, а були й такі, коли відверто проросійські, я маю на увазі Партію регіонів і комуністів, брали більшість. І реально боротьба точилася між двома ключовими концепціями: весь цей період у нас ішлося не про якісь тонкі відмінності, а про концептуальну різницю у поглядах на два різні шляхи розвитку України — шлях європейський, шлях український і шлях проросійський, який розглядав Україну як колонію Москви. У новому парламенті, а це підтверджує будь-яка соціологія, 70—80 відсотків сил будуть проєвропейськими, проукраїнськими. І це — найвиразніша відмінність нинішніх виборів від попередніх кампаній. Тому створення коаліції буде технічним питанням, набагато прагматичнішим, аніж це було в попередніх складах парламенту. Ми майже всіх учасників виборів, які йдуть з проєвропейськими гаслами, бачимо нашими можливими партнерами. Від блоку Порошенка до інших політичних сил, спроможних подолати відсотковий бар'єр, окрім, звичайно, комуністів та переформатованої Партії регіонів. Нашим партнерам по коаліції ми пропонуватимемо кандидатуру Яценюка на посаду прем'єра, це принципово, і команду для формування нового уряду...

Ред.: — **Тоді в якій ситуації опиниться опозиція? Чи знову не вийде так, що новостворена більшість просто узурпує владу в країні? Через це ми вже проходили…**

А. П. — Під час війни в опозиції не може бути інакших форматів. Коли «градами» і «тюльпанами» засипають українську землю, стверджувати, що це робиться від «щирого братерства» — злочин і зрада.

Ред.: — **Ми ж не завжди будемо в стані війни.**

А. П: — Звичайно. Але не всі опозиції однакові, це не сіамські близнята. Знову ж таки повернуся до попередніх років. Чому між меншістю, хоч хто б у ній опинився, і більшістю була така гостра конфронтація? Та тому що надто великі розбіжності, справжнє провалля пролягало між баченнями майбутнього нашої держави. У новому парламенті ситуація складеться зовсім інакша. Я впевнений, що ті партії, які не ввійдуть до коаліції, будуть опозицією на кшталт європейської. Це коли є критика якихось етапних кроків, того, наскільки очищена чи неочищена влада. Наскільки вона професійна чи лише імітує фаховість. Як проводяться ті чи ті реформи, вдало чи невдало. Але це буде нагадувати європейський досвід, де, як я знаю, можуть бути різні інструменти, але спільний для всіх сторін механізм — зміцнення держави. Взяти Сполучені Штати Америки: коли республіканці й демократи, ці начебто одвічні політичні суперники, сідають і з ключових питань розвитку країни знаходять спільну позицію.

На моє переконання, опозиції в старому розумінні української політики не буде. Не повторяться ситуації, коли точиться війна за все. Я нагадаю харківські угоди, прийняття законів про мови, про обмеження прав і свобод громадян, про всі ці монументальні речі, які перетворювали сесійну залу на поле битви. Звичайно, інколи депутати виходили за межі парламентської боротьби, бо дискусії у Верховній Раді вихлюпувалися за рамки просто політичних дебатів. То була дискусія не хорошого з іще кращим, йшлося про існування чи неіснування самої української держави.

Опозиція, звісно, буде. Але вона, повторюю, матиме інакші ознаки, ніж ті, що ми спостерігали в попередньому парламенті. Навпаки. Ми побачимо не конфронтацію, а конструктив, так як це демонструє опозиція в Німеччині, Франції, Сполучених Штатах Америки, Великобританії. Там можуть дискутувати з приводу вищого чи нижчого податку, але з базових, засадничих питань, тих, від яких залежить доля держави, — займають спільну позицію з більшістю. Я переконаний, що так само складеться і в нас. Узурпації влади за чесних і прозорих правил взаємодії не буде. Принаймні я на це сподіваюся.

Ред.: — **В одній з телепередач ви з Юрієм Луценком обмінялися докорами: чому не прийшли перед з'їздами і не простягнули руку для єднання. У пресі є багато пояснень, чому обидві сили так і не зважилися зімкнути долоні для спільного походу в парламент. Однак хотілося б з перших уст почути, чому вчорашні соратники Майдану розійшлися по різних флангах проукраїнської, проєвропейської сили на цих виборах.**

А. П: — Справді, чомусь це питання стало дуже таким дискусійним. Хоча вважаємо, що довкола нього якраз має бути мінімальна кількість дискусій. На Майдані було багато людей, представників різних політичних сил. І тепер вони йдуть на вибори під різними партійними прапорами: «Громадянської позиції» Анатолія Гриценка, «Батьківщини» Юлії Тимошенко, «Блоку Петра Порошенка» і багато інших. Попри різну партійну «прописку», всі вони мають проукраїнську орієнтацію. Але є і певні розбіжності. В поглядах на теперішню ситуацію, в оцінках викликів, котрі постали перед країною, в інших нюансах.

Скажімо, важко собі уявити в Німеччині блок імені Ангели Меркель. Як можна на даному етапі робити іменні блоки? Нам це нагадує період з тієї України, яку ми намагаємося змінити. Для нас принципово здійснити одну з вимог Майдану — конституційно закріпити парламентсько-президентський статус країни. Для того, щоб більше ні в кого не було спокуси сконцентрувати всю владу у своїх руках, як це зробив Янукович. Комусь може здатися, що назва учасника виборчого забігу — дрібниця, просто питання тактики. Але насправді це не так. Ми пропонували, щоб об'єднання відбулося між усіма силами і відбулося навколо певних позицій, а не навколо певних імен. Я вважаю це ознакою нової України, тієї України, яку ми будуємо. Наші колеги, очевидно, вирішили інакше. Це — їхня справа і їхня відповідальність за такий підхід. Ми йдемо своєю дорогою.

Хоча, ще раз наголошую, нема принципових розбіжностей у нашому баченні основної мети. Так, трошки по-інакшому оцінюємо, зокрема я, підписання мінських угод. Не зовсім однаково сприймаємо низку тактичних кроків, кадрових призначень. Знову ж таки, не зовсім однаковий у нас підхід до вибору претендентів на депутатські мандати. Для мене також дуже принципове питання, щоб у новій Верховній Раді було багато тих людей, які пройшли Майдан, пройшли АТО. Чому? А тому, що досі на всіх етапах нашого підйому виходило так, що люди, які були визначальною силою тих підйомів, потім опинялися поза межами ухвалення рішень, усім керувала та сама остогидла номенклатура.

Нагадаю 1990-й рік: національно-визвольна боротьба, одна з її найяскравіших сторінок — революція на граніті. Тоді з'являється ціла плеяда молодих активних, дієвих політиків. Здавалось би, саме вони повинні творити нову історію України, висувати прогресивні ідеї, приймати актуальні закони. Але... Верховна Рада ухвалює рішення, напевно, мало хто це пам'ятає, що народним депутатом Верховної Ради може бути тільки особа з 25 років. І всі ті люди, ініціативні, сміливі, ідейні, враз опиняються на узбіччі: за законом не мають права балотуватися до Верховної Ради України. Молодість стає недоліком, на здатність діяти ніхто не звертає уваги...

Те саме було після 2004 року. Громадських активістів тоді також використали як масовку. Тому для мене було вкрай важливо, щоб люди, які обстоювали українську державність на Майдані, а це інтелектуали з вищими освітами, громадські діячі; і люди, які в АТО, в добровольчих батальйонах захищають нашу державу, були причетні до прийняття рішень. Тому в нашому списку величезна кількість нових особистостей, героїв Майдану, командирів батальйонів. Очевидно, є різне бачення, хто має бути в парламенті. Чи вони, здатні творити гідне майбутнє України, чи стара номенклатура, великою мірою причетна до нинішньої кризи в країні. До речі, саме тому і відбувся Майдан, щоб старе і закостеніле відійшло в минуле...

Що стосується мене особисто, то рішення йти з «Народним фронтом» належить навіть не мені, а «Самообороні Майдану» як громадській організації. Його прийняли разом з командирами батальйонів. І я гадаю, це було правильне рішення.

Дзвінок з Чернігова: — **Пане Андрію, у вас є шанс поповнити лави своїх симпатиків. Наш читач не цікавиться партійними програмами. За його спостереженням, у всіх вони однаково красиві: знаємо, вміємо, можемо. Він хоче вибирати особистості: родина велика, майже всі «виборчого віку». Просить порадити, за кого їм голосувати…**

А. П.: — Відповідь передбачувана (**сміється**). Але якщо серйозно, то я з чоловіком згоден. Написати політичну програму зараз — не проблема. Ключові тези обіцянок — і готово. Треба обирати тих людей, які життям продемонстрували здатність працювати, не за обіцянками, а з їхніх біографій переконуйтесь, чи будуть вони це щиро робити, чи можуть реалізовувати реформи. Можна сто програм написати, як посилити обороноздатність країни, а наші комбати, котрі прийшли з передової, з власного досвіду знають, що і як треба зробити для захисту України. Отже, у мене така порада: обирайте не тих, хто написав гарну програму, а тих людей, які своїм життям, діями, своєю біографією продемонстрували, що справді «знають, уміють і можуть». Я впевнений, що в «Народному фронті» зібралася така команда особистостей, якої, напевно, немає в жодній іншій політичній силі. Тому мені дуже імпонує ваш підхід...

Дзвінок читача, військового журналіста: — **Військова рада при «Народному фронті» — це така собі тіньова РНБО з її віртуальними, як у кожної структури «в екзилі» можливостями, чи вона реально впливатиме на вироблення військової стратегії і тактики?**

А. П.: — Військова рада — це насамперед орган, який здатен готувати плани реформ, законопроекти. Звичайно, вона не має механізмів проводити їх у життя, але вона продукує ідеї, а наше завдання — проводити їх через парламент. Ці ідеї ніколи не запропонує силовий блок, там чомусь з самого початку не сприйняли створення добровольчих загонів. А ми побачили, який це величезний перелом — перелом духу. Коли хлопці з Майдану з'явилися біля Слов'янська — все різко змінилося в кращу сторону. Армію вчили воювати з НАТО, «братів» з Росії навіть теоретично не розглядали як агресорів. Знайомий афганець розповідав, що найважчим там було почати стріляти. У нас тут був свій «афганський синдром», доки не прийшли ідейні, рішучі і відважні добровольці. Вони здатні воювати, хоч система й опиралася їхній появі.

Я вже казав про підготовлений законопроект про резервну армію. Це дуже потрібна структура, така є в багатьох країнах, зокрема, в Ізраїлі, Швейцарії, США. На військовій раді готуватимуть й інші засадничі документи, і ми ці реформи будемо лобіювати і відстоювати, це дасть міцний фундамент для гарантування безпеки держави. Зрозумійте, хоча цей підрозділ не має механізму прямої дії, він, проте, дуже корисний як експертний центр. Тому про віртуальність його функцій я не став би говорити.

Капітуляція починається в головах. Це потім вона проявляється на полі бою

Ред.: — **Здається, що до початку роботи нового парламенту ситуація на Сході України кардинально не зміниться. Яким ви все-таки бачите вихід із ситуації?**

А. П.: — Сподіватися, що раптом одного дня Путін збагне всю помилковість своїх суджень та дій і зупиниться — буде не просто наївність, а величезна помилка. Переконувати в тому людей і казати, що ми домови-

мося, і там з 25 вересня чи з 1 листопада кремлівський вождь забере своїх бойовиків і у нас складуться стратегічні добрі відносини — також неправда. Можна казати хороші речі, що за кілька днів завершимо війну, що про все домовимося, але це всього-на-всього байка. Поки Путін буде при владі у Російській Федерації, поки ця держава матиме величезний внутрішній ресурс, збудований на газі і нафті, на Україну чинитиметься жорсткий і масований тиск. Військовий, економічний, енергетичний, інформаційний, будь-який. Тому треба усвідомити, що, незважаючи на те, як і коли закінчиться наше перемир'я, ми повинні й надалі не розслаблятися: консолідовувати європейську спільноту на створення антипутінської коаліції, об'єднувати українське суспільство для готовності будь-коли дати рішучу відсіч. Знову ж таки у різних сферах, не тільки мілітарній.

І це не тому, що хтось хоче цієї війни. Всі хочуть миру. Це однозначно. Але ми повинні розуміти і враховувати логіку Путіна. Тільки так ми зможемо правильно будувати нашу зовнішню і внутрішню політику. І одне з наших надважливих завдань полягає в тому, щоб з допомогою санкцій було знищено економічну основу режиму Путіна, бо доки в нього будуть нафтодолари, він кидатиме їх на війну...

Ред.: **— В продовження теми. Ви пішли з РНБО, посада секретаря залишається вакантною. І це під час війни! Як протистояти агресорові, як захищати національні інтереси? Є якась стратегічна лінія? Ви кажете, що мають бути санкції. Так ми їх просимо від держав. Але ми з цими державами мало працюємо. У нас там навіть послів немає.**

А. П.: — Для мене це також велике здивування, що не відбулася кадрова заміна послів. Очевидно, це питання не до мене, і я можу дати тільки негативну оцінку такій ситуації, справді парадоксальній в умовах, по суті, воєнного стану. Немає достатньої кількості послів саме тоді, коли вони вкрай потрібні у державах як провідники українських інтересів. У цей період треба використовувати всі механізми і всі ресурси, щоб викликати максимальну комунікацію, адже такої уваги до України і її підтримки з боку європейських держав і Сполучених Штатів в попередні роки не було і невідомо, чи колись ще буде. Я зараз навіть не секретар РНБО, а в мене щодня, коли я тут, у Києві, а не в АТО, 4—5 міжнародних зустрічей із західними високопосадовцями. Їм просто необхідно пояснити, що відбувається в Україні. Це мали би робити посли там на місці. На жаль, на сьогодні багато кадрових питань не вирішено. Це неправильно. І це треба виправляти.

Чи маємо ми бачення стратегічної лінії? Звичайно. У нашій команді достатній кадровий потенціал, щоб цю прогалину можна було заповнити. Я вважаю, а у Верховній Раді я був у Комітеті із закордонних справ, що в нас дипломатична школа — одна з найсильніших наших команд; вона пройшла через різні політичні режими в Україні і змогла зберегти свою самобутність. Є величезна кількість молодих, активних, фахових дипломатів і можна говорити відповідально: немає кадрового голоду в тому питанні. Є достатньо кандидатур, які готові їхати і готові працювати, які мають добрі знання і досвід у цій сфері. Ще раз кажу: немає кадрового голоду. Є відсутність політичної волі, абсолютно незрозуміла для мене.

Дзвінок від читача. **Ред.: — Марія Павлівна просить усе-таки розповісти, чому ви пішли з посади секретаря РНБО. Чи не настав час розкрити цю таємницю?**

А. П.: — Справді, виникає таке запитання, чому пішов без пояснень, яка інтрига криється за цим кроком? Знаєте, навіть маючи певні незгоди і розбіжності, не вважаю за необхідне про них говорити і дискутувати під час війни. Це загальна практика, відповідальна дія і відповідальне ставлення. Знаєте, я історик за фахом і ще змалку цікавився першим етапом національно-визвольної боротьби минулого століття. Тоді в країні була величезна кількість отаманів, і всі вони періодично вступали між собою в бій. Хтось тимчасово вигравав, але найбільшої поразки зазнавав не опонент, а держава. Я, пригадую, прочитав у Коновальця, що найголовнішою помилкою було поборення тодішніх політиків одне одного. Я, малий, аж заплакав: подумав, якби я тоді жив, ніколи цього не допустив...

Сталося так, що ми опинилися на передовій, не менш складній і небезпечній, ніж та, що склалася на початку XX століття. Тому я зараз відповідально заявляю: ніколи не дозволю собі бути елементом дестабілізації. Наша команда підтримає Президента в питаннях захисту національної держави. Навіть маючи певні застереження, ставатимемо пліч-о-пліч всією урядовою командою, тому що не допустимо, аби знову взаємне поборювання в час виклику знищило нашу незалежність. Більше того, я знаю, що завданням інформаційної політики Путіна є сум'яття і хаос в Україні, соціальні протести та бунти, захоплення місцевих органів влади. Недаремно нині засвічені на минулих провокаціях тітушки виходять із соціальними гаслами.

...А з Президентом, до уваги цікавих, ми дуже добре розійшлися, тепло побажавши один одному успіхів. Я й зараз допомагаю державі не менше, ніж раніше. Власне, чим займався відповідно до посади, тепер роблю це згідно з доброю волею.

Ред.: **— Ви особисто вірите у силу міжнародних санкцій? Якщо Росія вирішить продовжити агресію, як довго Україна зможе протриматися без збройної допомоги?**

А. П.: — Звичайно. Але особливість санкцій в тому, що вони не мають негайного ефекту. Це не ті речі, які можуть дуже швидко дати результат. Однак вони дуже системно і на глибинній основі руйнують економічну імперію Путіна. Доки він матиме надлишкові кошти, доти надлишкові кошти кидатимуть у реалізацію його маніакальних ідей відновлення «русского мира», а це головне, ключове, що в нього є, і на чому він тримається. На жаль, воно лягає на свідомість багатьох росіян. Разом зі своїм фюрером вони хочуть «виправити найбільшу трагедію XX століття — розвал Радянського Союзу». Вважаю, що божевільні ідеї можуть бути в будь-кого і будь-де. Можуть бути у пацієнтів психіатричних закладів з їхньою манією бонапартів-цезарів, і в керівників держав, що претендують на титул володарів Всесвіту. Але все залежить від того, наскільки ці божевільні ідеї мають підґрунтя, зокрема, економічні й мілітарні. Якщо не вибити їх з-під ніг Путіна санкціями, він реалізовуватиме свою маніакальну ідею то в Грузії, то в Україні, а потім, можливо, в Прибалтиці.

А я не здивуюся, якщо в Казахстані і Білорусі. Мало хто це знає, але Лукашенко за останні кілька місяців, під впливом відомих подій прийняв низку законів про національну безпеку, зокрема, за повалення конституційного ладу і загрозу суверенітету в них передбачено значно жорсткіше покарання. Всі, навіть найближчі союзники, усвідомлюють, що Путін завів в Україні бойовий механізм непрямої чи прямої війни для того, щоб тиснути на всіх інших сусідів. І йому без нищівних санкцій буде важко протистояти. Бо там армія, одна з найпотужніших у світі. Бо там ядерна держава. Бо там величезна економічна потуга.

Санкції не так швидко, можливо, як ми хотіли б, але вони підточуватимуть, руйнуватимуть економічно цю імперію. І тому, чим вони будуть жорсткіші, чим вони будуть системніші, тим для нас краще, тим більше це відповідатиме системі безпеки. Ще одне скажу: вони починають діяти пізніше, але дії їх довготривалі. І це теж дуже важливо. І тому я переконаний, що санкції сьогодні — це той механізм, який можуть і повинні використовувати європейці, а наше завдання — підштовхувати, щоб вони були системніші, жорсткіші і щоб стосувалися не лише окремих людей, а цілих секторів економіки. Мене, знаєте, що лякає? Зараз багато хто каже: якщо Росія перемир'я буде дотримуватися, то треба відміняти санкції. Це велика ілюзія, велика небезпека. Адже проблему не розв'язано. Російська армія стоїть на нашій території. І продовжує демонструвати м'язи. Я собі не уявляю, як можна відміняти санкції. Це те саме, що визнати статус-кво і прогнутися перед Кремлем. Навпаки, і це також питання послів, ми повинні говорити з нашими партнерами про посилення «виховних» заходів проти агресивної Москви.

Ред.: **— І все-таки, якщо агресія триватиме, як довго ми зможемо встояти без сучасної і потужної зброї?**

А. П.: — Ви знаєте, з того пам'ятного листопадового вечора, як я вийшов на Майдан, і протягом усього часу, що ми там стояли, до мене підходили і питали: а як довго ви протримаєтеся? А як довго чинили опір захисники барикад з їхніми «потужними» щитами і палицями проти «Беркута» та «Альфи»? І пізніше на кожному етапі питали, як довго ми протримаємося, коли в Донецьку і Луганську тільки розгорілися події. Знаєте, такий собі аналітик подивився б збоку і

Працівники редакції під час зустрічі.

сказав: годину-дві. Не на прагматизмі ми трималися, не на чітких розрахунках. Наша сила у вірі в свою перемогу, у міцності духу. Тільки тому ми змогли перемогти з дерев'яними щитами і палицями.

А яку армію нам залишили у спадок призначені Януковичем резиденти Кремля? Я дуже добре пам'ятаю той недавній час, коли питання восьми областей України, що мали вийти з її складу, ще не було фантастикою, а цілком реальною загрозою. Коли захоплювали адміністрації в Одесі, Харкові, коли піднімали на бунт миколаївців і херсонців, коли їхній наступ був системний і по всіх фронтах. Здавалося: вже Київ треба захищати. Але ми зуміли переформатувати армію. Ми зуміли закрити питання восьми областей, про яке зараз не згадують. Ми змогли загнати їх в обмежений кут, де вони контролюють лише частину території Донбасу. І це все є результатом віри в перемогу, отого нестримного, успадкованого на генному рівні поклику волі. Бо якщо виходити з того, а скільки ми протримаємося, то ми мали б уже на першому Майдані принести Путіну меню України й улесливо сказати: скільки областей треба — забирай. За логікою, ми взагалі не мали шансів втриматися ні раніше, ні зараз. Бажання захищати свою державу, свою землю дає нам наснагу і силу для контратак. І коли мене питають, що робити на Сході, кажу, стояти, як на Майдані. Укріпляти ті позиції, де ми є. І стояти, стояти вперто і незворушно. Якщо немає достатньо сил атакувати, отже, треба утримувати ті позиції, які є. Хоча, на превеликий жаль, бачимо, як під час перемир'я відбувається здача об'єкта за об'єктом, населений пункт за населеним пунктом. Це погано. Капітуляція починається в головах, і лише потім вона проявляється і на полі бою.

Дзвінок від читача з Донеччини: **— Чому так пізно розпочали АТО, адже ситуацію можна було переламати, як тільки кілька осіб захопили адмінбудівлю у Слов'янську?**

А. П.: — Ви кажете, кілька осіб, а я розповім, як це було насправді. Я тиждень провів у Луганську, коли там начебто тільки посипалися іскри. Не кілька осіб, а п'ятсот озброєних до зубів чоловік захопили тут управління СБУ. Там було понад тисячу одиниць зброї — автомати Калашникова, снайперські гвинтівки. Дві будівлі місцевої СБУ фактично перетворили на фортецю, де кожне вікно — бойова ланка. Але навіть не це було найстрашніше. Найбільшою проблемою були так звані правоохоронці, набрані попереднім режимом не для того, щоб ловити злочинців, а для захисту інтересів Януковича та його кліки. Як відомо, багато хто з них перейшов на бік сепаратистів-окупантів. Місцеві діячі з «Беркута» й «Альфи» не приховували ненависті до нас, і ми не знали, в кого вони стрілятимуть — у злочинців чи в представників нової влади. Тобто не тільки на Донбасі, а й у Криму не було впевненості в правоохоронних органах. Ми просто не знали, кого вони візьмуть на приціл...

Як зараз пригадую такий випадок. Стоїть у Луганську місцевий «альфівець». Підходжу, вітаюся, а він демонстративно не подає руку, бо я «київська хунта», якій треба помститися за те, що «вбивала його побратимів». Уявляєте, стоїть навчений, озброєний і насичений жагою помсти?

У тому ж Слов'янську знадобилося багато часу, щоб переформатувати міліцію, спецслужбу й армію і зробити їх боєздатними. Більшість міліціонерів як одержували гроші від Януковича до Майдану, так і тепер одержують. А більшість ватажків «ЛНР» і «ДНР» взагалі «вилупилися» з «Беркута» й «Альфи».

Повторюся, не було з ким переломлювати ситуацію: наприклад, для того, аби щось написати, потрібна ручка, а її просто не мали. Однак за дуже короткий відрізок часу ми змогли знайти ті підрозділи і тих командирів, на які можна було сміливо опертися, і перейшли у наступ.

Ще один дзвінок читача. **В Дніпропетровську цікавляться, чи готові в «Народному фронті» люструвати МВС. Заяви з цього приводу — це просто слова чи є конкретний механізм очищення міліцейського відомства?**

А. П.: — Звичайно, реальний механізм. Вважаю перемогою, що нам вдалося прийняти закон про люстрацію, там є конкретний перелік вимог не тільки до працівників міліції. Згідно з цим законом всі держслужбовці мають пройти через тести, що визначать їх відповідність посадам. Це дуже важливий момент у боротьбі з корупцією і зловживанням владою. Звичайно, МВС повинен одним з перших пройти через процедуру люстрації. Принаймні його очільник готовий до цього.

У війні, яку розпочав проти нас Путін, інформаційна складова інколи важливіша за мілітарний аспект

Ред.: **— Нещодавно в рамках досудового розслідування діяльності газети «Вести» одна із спецслужб заблокувала роботу поліграфічного підприємства «Мега-Поліграф». Але воно, згідно із законодавством, не відповідає за зміст газети. Хотілося б почути вашу оцінку цим діям і чи не складеться завтра так, що друкарнею зацікавляться інші служби: ми їх знаємо з недавнього минулого, податківці, пожежники, санепідемстанція — і знову заблокують роботу поліграфістів. До речі, тоді від розгрому «Мега-Поліграфу» постраждали і ми. Запізнився випуск «Голосу України», який розповсюджується в зоні АТО. Ваша оцінка цього інциденту? Чи є йому місце в правовій державі?**

А. П.: — Я не орієнтуюся в нюансах ситуації довкола цієї поліграфічної установи. Про інцидент з розгромом друкарні не чув. Я можу сказати лише концептуально про сферу безпеки в інформаційному просторі. Так, ми правова держава, але ми держава, у якій точиться війна. Я досконально вивчав питання інформаційної безпеки і можу сказати, що в цій війні інформаційний аспект є одним із ключових. Навіть сказав би так: у війні, яку розпочав проти нас Путін, інформаційна складова інколи важливіша за мілітарний аспект. І деякі спецоперації — це спецоперації нібито мілітарні, але насправді мають набагато глибший зміст.

Ви пригадуєте розстріл наших хлопців під Волновахою? Ця спецоперація мілітарно не мала жодного сенсу, бо блокпост лишився там, де він був, і не відбулося жодного їхнього прориву й атаки. Але інформаційно було деморалізовано одну з наших бригад. Матері на Волині виходили і перекривали дороги. Журналісти все це знімали на камери, хвиля обурення котилася країною. Вийшло так, як хотіли в Росії, адже її основне завдання в цій інформаційній війні — розхитати ситуацію в державі, деморалізувати наших бійців, викривити роль АТО в очах суспільства.

Ось ви згадали газету «Вести»...

Ред.: **— Йдеться не про «Вести», до речі, не заборонені судом, а про поліграфічне підприємство, яке, крім цієї газети, випускає багато інших — з державницькою позицією і патріотичних. Чому хтось так показово зриває його роботу, адже сьогодні це не можна списати на режим Януковича?...**

А. П.: — Ще раз уточнюю, я не знаю цієї ситуації, я лиш кажу про систему безпеки в інформаційній сфері...

Ред.: **— Чому тоді спокійно продовжують виходити ті самі «Вести», а одіозна пані Бондаренко очолює медіа-холдинг Курченка, до якого, між іншим, також багато запитань у правоохоронних органів. Яка інформаційна безпека з додатковою «п'ятою колоною» у нашому просторі?**

А. П.: — Є такі проблеми. І не лише у медіа-секторі, а в інших сферах. Ці речі, звичайно, треба змінювати, і ми будемо це робити...

Ред.: **— «Кілька разів «Голос України» звертався до різних інстанцій з пропозиціями, як посилити інформаційний вплив на території, які вже визволені від сепаратистів, які ще під сепаратистами, та на південь України, де також є певні проблеми. На жаль, ми не одержали жодної відповіді. Жодної! Ми щось робимо своїми силами, готуємо спецвипуски і поширюємо їх у зоні АТО через волонтерів. Але не те що матеріальної, навіть моральної підтримки з боку влади не одержуємо. В чому проблема? Невже там не розуміють того, про що кажете ви: інформаційна складова інколи не менш важлива, ніж мілітарна? Чому це не робиться на загальнодержавному рівні, а лише ентузіазмом «Голосу України»? А тим часом комерційні газети виходять на 32-х шпальтах, у повноцінному кольорі і деякі роздаються безплатно?**

А. П.: — Я не вивчав питання «Голосу України»...

Ред.: **— Йдеться не тільки конкретно про «Голос України», а взагалі про інформаційне забезпечення. Це повинна бути системна і постійна робота.**

А. П.: — Скажу чесно, коли я був у РНБО, більше займався телебаченням, адже різна соціологія підтверджувала його найбільшу ефективність. Очевидно, така сама увага повинна приділятися і друкованим ЗМІ. Знаю, для того щоб зламати стереотипи російського ефіру, у визволених зонах потрібно вмикати трансляцію українських каналів. Наприклад, у визволеному Слов'янську вже за кілька днів запрацювало українське телебачення, хоча телевишку дуже зруйнували терористи і навіть було небезпечно вести відновлювальні роботи. Місцеві мешканці просто шоковані тим, що чують і бачать, адже російські канали транслювали кардинально протилежні новини.

Ред.: **— Ми також готові «шокувати» (в доброму значенні) населення і визволених районів і ще окупованих: туди, погодьтеся, газета може швидше проникнути, ніж телебачення. Люди передають нам таке прохання, і ми охоче його б виконали. Але...**

А. П.: — Ось над «але» і попрацюємо в новому парламенті. А поки що я кваплюся «проникнути» під Дебальцеве...

Ред.: **— Дякуємо за розмову. Успіху вам. І перемоги всім нам...**

Зустріч з гостем записала Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Путін завів в Україні бойовий механізм непрямої чи прямої війни для того, щоб тиснути на всіх інших сусідів

Пара молодят з Одеси вирішила влаштувати весільну церемонію на одному із символів міста — Воронцовському маяку, який майже 200 років зустрічає всі судна, що заходять до Південної Пальміри. Біля білосніжної будівлі на молодих чекали арка з квітів і представник міської влади — справжній капітан далекого плавання, *повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков*

Читачі бажають дізнатися від першої особи...

ДЕСЯТЬ ЗАПИТАНЬ ДО МІНІСТРА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Причина такого подвійного звертання — отримати інформацію про те, як зимуватимемо на тлі найнеймовірніших повідомлень ЗМІ, передовсім російських, про наше можливе «вимерзання», не вдається зробити навіть на рівні столиці. Тож сподіваємося, що міністр палива та енергетики України дасть змістовні та конкретні відповіді на наші запитання.

Запитання до інтерв'ю

■ **1.** Зима наближається, у ЗМІ з'являється дедалі більше «страшилок» щодо важкої ситуації в цій галузі, експерти нарікають на брак інформації, щоб оцінити шанси на успіх у забезпеченні країни теплом та електроенергією під час холодів. Яка «міра важкості» ситуації?

■ **2.** Поки що результати тристоронніх переговорів у форматі «ЄС—Україна—Росія» викликають більше запитань, ніж дають на них відповідей. Як ви оцінюєте шанси України на успіх у них?

■ **3.** Уряд оприлюднив плани щодо отримання 15 млрд. куб. м газу реверсом із країн Європейського Союзу. Натомість фахівці в цій галузі називають його так званим і заявляють, що такої кількості вільного газу Європа не має й Україна може розраховувати лише на 3 млрд. куб. м. До того ж, щоб купити його, потрібно запустити інтерконектор, спорудження якого ще навіть не розпочали. А що відбувається насправді?

■ **4.** Як розв'язується проблема з браком вугілля? З'явилася інформація про те, що поставки імпортного здійснюються вкрай повільно і не дають змоги замістити його дефіцит, що утворився через зупинку видобування на сході країни. До того ж експерти заявляють про те, що в українських портах мало глибоководних майданчиків для прийняття суден тоннажем 100—200 тис. тонн, а імпорт маленькими партіями невигідний. Яких заходів у цьому зв'язку вживатиме очолюване вами відомство?

■ **5.** Точиться багато розмов про заміщення природного газу мазутом. Наскільки такі плани реальні, якщо взяти до уваги, що українська нафтопереробна промисловість знищена: із шести підприємств нині працює лише Кременчуцьке — з мінімальним завантаженням нафтою? Та й об'єкти нафтопереробної і нафтотранспортної інфраструктури з часткою державної власності нині перебувають під контролем комерційних структур, тож держава не може диктувати їм свої умови...

■ **6.** Ситуативний брак мазуту могли б покрити міні-НПЗ, які простоюють через відсутність сировини. Чи існують плани або бодай рішення зі стимулювання поставок сировини і розвитку нафтопереробної галузі? Так само і стосовно видобутку вуглеводнів. Наскільки відомо з доступних документів щодо цього, уряд іде шляхом збільшення податкового тиску, що лише посилює брак енергоносіїв і загрожує зупинкою потужностей.

■ **7.** За офіційною статистикою, Україна на три чверті залежить від РФ у постачанні нафтопродуктів. У разі негативного результату домовленостей з постачальником цього енергоносія чим плановано покривати дефіцит?

■ **8.** Як реалізовуються проекти альтернативної енергетики, яка мала б зняти напруження в постачанні енергоресурсами? Фахівці у цій галузі заявляють, що вони не мають перспективи, оскільки тариф на альтернативне паливо прирівняли до газового, що гальмує розвиток цього напряму. Яка ситуація насправді?

■ **9.** Чи розробило очолюване вами міністерство сценарії або плани дій у політиці, економіці, енергетиці і недопущення енергетичного дисбалансу?

■ **10.** Які заходи розробив уряд, щоб населення не залишилося сам на сам із холодами?

P.S. ***Шановний читачу!***

Кому з міністрів бажаєте поставити запитання і які саме?

Чекаємо на ваш лист.

Професор Олександр УСЕНКО: «Звично рутинна хірургія відсувається сьогодні на другий план, на перший вийшли високотехнологічні операції»

«Голос України» у номері за 14 серпня розповів про людину, що страждає на величезну надлишкову вагу. Її власник — мешканець Черкас Віталій Бабкін, якого мучать через це виснажливі болі, практично змирився зі своєю приреченістю. Підготувавши матеріал до публікації, редакція звернулася до директора національного Інституту хірургії і трансплантології імені О.О. Шалімова Національної академії медичних наук професора Олександра Усенка і той пообіцяв надати хворому допомогу. Трохи більш як за місяць Віталія Бабкіна госпіталізували до інститутської клініки, а 29 вересня його прооперували. Про це, роботу інституту і прогрес у хірургії — бесіда з директором установи Олександром УСЕНКОМ *(на знімку)*.

— Олександре Юрійовичу, навіть назва інституту дає привід припускати, що неординарний випадок з Віталієм Бабкіним у вас напевне не перший.

— Для нас це повсякденна ситуація. В інституті працюють лікарі, які в Україні є основоположниками хірургії ожиріння. Тому в нас один із найбільших у країні досвід ведення таких пацієнтів. І ми були готові допомогти цій людині. До речі, операція пройшла нормально.

— Оскільки інститут є ще й спеціалізованим центром трансплантології, хотілося б дізнатися, як ідуть справи в цьому напрямі сучасної медицини. Чи зіштовхуєтеся ви, зокрема, із проблемами законодавчого, правового характеру, які, наскільки мені відомо, у нас у країні є, чи в інституті вони адаптовані до цього важливого напряму роботи?

— В Україні, як ви, напевно, знаєте, дозволена трансплантація органів, що вилучаються в родичів пацієнтів, які їх гостро потребують. І тут ми дотримуємося букви закону. Не заборонена також так звана трупна трансплантація, за якої використовують трансплантат, узятий, скажімо, в загиблої людини. Але суспільство до цього сьогодні не готово. На ґрунті трансплантації було стільки спекуляцій і прикрих моментів, через що стала побутувати думка, що людей мало не розбирають на органи. Тож трупна трансплантація — це велике соціальне питання, і суспільство потрібно готувати до його вирішення. Адже людина в разі смерті може «віддати» свої органи іншій і тим самим продовжити їй життя. Що стосується медичних аспектів, то перешкод тут немає, ми готові до таких операцій.

— А біологічний бар'єр, пов'язаний із сумісністю пересаджуваного «чужого» органа з організмом пацієнта?

— У принципі сьогодні його також практично подолано. Є засоби, за допомогою яких здійснюється необхідний вплив на організм і ніби попереджається можливе відторгнення пересаджуваного органа. Але це вже після операції. А їй передує ретельний добір, що триває часом доволі довго.

— Проблеми фізичного плану, що стосуються часу, протягом якого органи, наприклад, людини, що загинула, залишаються придатними для пересадження, вже теж не є перешкодою?

— Система, зокрема, в нашому інституті гранично налагоджена й діє бездоганно. І в ті три години, протягом яких можна використовувати для пересадження вилучені в донора серце, нирки, печінку, ми укладаємося. Чергує група забору органів, вона оперативно виїжджає за сигналом. А поки працює вона, готуються пацієнт і хірурги. Тому повторюся: сьогодні важливий насамперед соціальний аспект.

— За статистикою, скільки в інституті щорічно робиться різних операцій, зокрема, із трансплантації?

— Загалом майже сім тисяч. Із трансплантації печінки — майже дванадцять, нирок — торік 26, у нинішньому році вже 24.

— Ви сказали, що підготовка до таких операцій триває довго. Її час залежить переважно від необхідних параметрів потрібного імплантату?

— Переважно так. Це місяці. Але деяким пацієнтам доводиться чекати свого шансу навіть роками.

— Якщо мова про нирки, людина «живе» на гемодіалізі?

— Так, функцію живих органів виконує штучний, котрий і дає змогу організму функціонувати. Операція робиться негайно, тільки-но з'являється донор.

— Чи є дані про кількість наших співвітчизників, які потребують пересадження органів?

— Десятки тисяч, але ми не в змозі задовольнити потребу навіть на десять відсотків.

— Які пріоритети визначають напрями роботи колективу інституту нині?

— Сьогодні інститут, як і вся країна, перебуває в нових умовах у зв'язку з подіями на Донбасі. Це війна. До нас доправляють молодих хлопців із серйозними пораненнями. Тому актуальним для нас став новий напрям — бойова травма. Разом із Національною академією медичних наук, Міністерством оборони, МОЗ інститут його розробляє й координує. Намагаємося надати максимальну допомогу госпіталізованим військовим і мирним громадянам, що постраждали в зоні бойових дій. Наші хірурги багато оперують і тут, у нашій установі, і у військовому госпіталі, куди спеціально виїжджають. Але є й складності. В інституті немає відділення переливання крові — за нею ми змушені їздити до Білої Церкви. Таке відділення життєво необхідно. Ми вже звернулися до уряду. Гроші для створення цього структурного підрозділу, відкриття якого в інституті було заплановано ще до трагічних подій, потрібні не такі й великі. Дуже сподіваємося на розуміння Кабміном крайньої важливості проблеми.

— Цілком очевидно навіть для неспеціалістів, що хірургія за останні роки зробила значні кроки у своєму розвитку. Що б ви відзначили в цьому просуванні особливо?

— Зростання професійного рівня хірургів, що видно на прикладі фахівців нашого інституту із судинної, пластичної хірургії, хірургії підшлункової залози, печінки, кишечника. І кожен відділ є своєрідним законодавцем мод у своєму напрямі. В інституті широко впроваджуються найпрогресивніші нововведення. І насамперед завдяки наявності найсучаснішого устаткування. Наука й, зокрема, медична техніка пішли настільки вперед, що в корені змінили практичну хірургію. Сьогодні той чи інший прилад дає змогу за лічені хвилини зробити те, на що ще вчора хірургам доводилося витрачати за операційним столом дві-три години. Нині сама по собі хірургія — звично рутинна, відходить на другий план. На перший вийшли високотехнологічні операції й уміння володіти новітньою технікою. Слава Богу, дякуючи уряду й Національній академії меднаук наш інститут оснащений достатньо. Звідси і нові можливості, і нові перспективи в розвиткові й установи, й хірургії.

Бесіду вів
Віктор ЧАМАРА.

Лікарський колапс: винних відсторонили, є 21 день, щоб «розрулити» ситуацію

Кабмін відсторонив від виконання своїх обов'язків міністра охорони здоров'я Олега Мусія і звільнив його першого заступника Руслана Салютіна. Для самого керівника профільного відомства це рішення уряду стало несподіванкою, хоча міністерське крісло хиталося під Мусієм давно. А от пацієнтські організації та волонтери, що займаються медзабезпеченням у зоні АТО, це для них довгоочікуване рішення уряду схвалюють. У них свої претензії до відстороненого міністра.

Так, волонтери стверджують: МОЗ п'ять місяців нехтував забезпеченням армії ліками. Засновниця фонду допомоги армії «Волонтерська сотня» Україна—Світ» Олена Масоріна відзначає, що не раз на передовій виникали проблеми через відсутність індивідуальних аптечок бійця, куди входять протишокові і знеболюючі засоби, індивідуальний перев'язний матеріал, джгут і засіб для миттєвої зупинки кровотечі Целокс, *передає Цензор НЕТ*.

«Як людина, що регулярно буває в зоні АТО, можу заявити, що цими засобами не забезпечені ні регулярні війська, ні добровольчі батальйони, ні прикордонники, ні СБУ. Забезпечуються вони медикаментами винятково силами волонтерів. Чому така ситуація складається і хто винуватий? Очевидно, Міністерство охорони здоров'я», — зазначила вона.

У свою чергу активісти БФ «Пацієнти України» і Центру протидії корупції, які не раз своїми акціями звертали увагу влади й суспільства на провал вітчизняним МОЗ тендерів із закупівлі ліків, уважають, що свого добилися — бездіяльних чиновників відсторонено. Кажуть: уперше в історії України уряд пішов на поступки громадськості і звільнив винних у провалі закупівель.

Раніше Нацдержслужба провела розслідування із закупівлі ліків за держзасоби. Із загального обсягу препаратів Міністерством охорони здоров'я цього року було придбано лише 25 відсотків.

Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк дав доручення МОЗ разом із Мінфіном відповідно до закону впродовж 21 дня завершити процедури тендерних закупівель.

Однак представники громадських пацієнтських та антикорупційних організацій сумніваються у розв'язанні проблеми в такий короткий строк. У відкритому зверненні до глави уряду вони наполягають на своїй участі в процесі держзакупівель лікарських препаратів. І сподіваються, що в розпал передвиборної кампанії політики не обмежатися тільки публічними заявами щодо цього.

«Ми пропонуємо конкретні механізми закупівлі ліків у фармвиробників за цінами 2013 року й готові долучитися до переговорного процесу, що забезпечить зниження цін на ліки й матиме вплив на надходження в Україну гуманітарної допомоги у вигляді лікарських засобів», — ідеться у зверненні.

Ольга ВІТЕР.

У столиці презентували національний портал забезпечення якості вищої освіти

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Портал з'явився як результат трирічного темпус-проекту «Національна система забезпечення якості і взаємної довіри в системі вищої освіти (TRUST)», профінансованого Євросоюзом. Координатором і натхненником проекту виступив Університет міста Ювяскюля (Фінляндія). Експерт цього університету Олена Кайкова розповіла про подальшу долю порталу:

— Визначатиме політику порталу та здійснюватиме його «хостинг» Українська асоціація студентського самоврядування. А технічну підтримку надаватимуть розробники — фахівці Харківського національного університету радіоелектроніки. Це народний портал, і всі учасники освітнього процесу — зокрема вищі, студенти, викладачі, НАНУ і навіть роботодавці — матимуть до нього вільний доступ, ні у кого не буде преференцій. Це значно більше ніж просто соціальна мережа для академічної спільноти. Тому що портал дає змогу не тільки накопичувати інформацію і ділитися даними. На базі цієї інформації будуватиметься певна аналітика, яка сприятиме оцінюванню, рейтингуванню вишів, проведенню їх акредитації чи будь-якого моніторингу.

Серед учасників проекту були три європейські університети та чотири українські виші. Його бюджет — майже 800 тисяч євро. Серед іншого ці кошти витрачено на закупівлю обладнання, організацію тренінгів та підготову посібників з користування новим ітернет-ресурсом, які буде розповсюджено серед викладачів вишів та спрямовано до університетських бібліотек.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Молодому спеціалісту доведеться повернути державі гроші

З відзнакою закінчила Мар'яна Ф. Тернопільський національний педагогічний університет імені. В. Гнатюка та отримала направлення до Оленівки Гусятинського району. Але на роботу не з'явилася. За тристоронньою угодою, укладено між нею, університетом та відділом освіти Гусятинської РДА, випускниця мала відпрацювати за направленням три роки. Аргументи про те, що вона претендувала на роботу в іншій школі, суд не взяв до уваги та зобов'язав молодого спеціаліста сплатити майже 80 тисяч гривень за навчання у виші (вартість навчання й отримана стипендія).

Вл. інф.

Прогулюють навчання

У Рівненській області підбили підсумки Всеукраїнського профілактичного заходу «Урок», під час якого освітяни та спеціалісти служби у справах дітей виявляли тих, хто не відвідує школу. Виявилося, що 10 учнів пропустили уроки через невиконання батьками своїх обов'язків, а двоє просто прогулювали. Фахівці із соціальної роботи відвідали ці сім'ї. Четверо учнів уже приступили до навчання, а з рештою батьків надалі працюватимуть соцпрацівники.

Віктор МАРЧУК,
начальник обласної служби у справах дітей.

ФОТОФАКТ

Експерти та активісти ініціативи «Реанімаційний пакет реформ» (РПР) доставили на реанімобілі в офіси проєвропейських партій, що мають шанс потрапити до Верховної Ради, «Дорожню карту реформ для майбутнього парламенту». Представники штабів та кандидати в народні депутати погодилися зустрітися з експертами РПР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Майбутні морські офіцери стажуються на кораблях європейських країн

Кращі курсанти факультету Військово-Морських Сил Одеської національної морської академії отримали можливість стажуватися на кораблях провідних європейських країн і проходити підготовку в їхніх профільних вишах.

Нині троє курсантів здобувають знання в коледжі королівських ВМС Великобританії. Нещодавно два майбутніх офіцери повернулися зі стажування на кораблі військово-морських сил Італії в Середземному морі. Ще шестеро з наступного тижня почнуть вивчати італійську мову в рамках підготовки до наступного стажування в 2015 році. Водночас група курсантів інтенсивно вивчає французьку — наступного року вони вирушать до Франції для навчання в одному з військових вишів цієї країни.

Нинішнього року на перший курс морської академії вступило понад 90 юнаків. При цьому майже 60 першокурсників — військовослужбовці-контрактники, десятеро з них брали участь у проведенні антитерористичної операції на сході країни.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Не лінуйся — і Європа підставить плече

На Волині стартувала третя фаза спільного проекту ЄС — ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Про різні аспекти цієї міжнародної програми йшлося на регіональному семінарі, що відбувся в облраді за участю менеджера проекту Джейсінгха Саха, голів ОДА та обласної ради Володимира Гунчика і Валентина Вітра, керівників райдержадміністрацій та сільських громад області.

На семінарі зазначалося, що з 30 квітня 2008 року, протягом двох попередніх фаз програми, майже 73 тисячі мешканців області поліпшили умови життя завдяки реалізації мікропроектів з відновлення дитячих садків та шкіл (91 об'єкт), медичних пунктів (17), доступу до якісної води (2), енергозберігаючого вуличного освітлення (14).

Було змінено умови співфінансування. Відтепер 70 відсотків коштів сплачуватиме Європейський Союз, решту — місцеві бюджети.

Зазначимо: проект впроваджуватимуть протягом чотирьох років, загальний його бюджет — 23,8 млн. євро.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...нові ліси засадять найкращими саджанцями

У лісогосподарських підприємствах Житомирської області розпочали інвентаризацію садивного матеріалу, вирощеного нинішнього сезону. Цим займаються спеціальні комісії, які протягом місяця перерахують сіянці та оцінять їхню якість. Особливу увагу звернуть на те, чи відповідають молоді деревця нормативним вимогам за висотою, діаметром кореневої шийки та наявністю бруньки. Після інвентаризації лісівники точно знатимуть, скільки мають стандартних саджанців кожної породи з урахуванням виду і віку рослини, **передає наш кореспондент із Житомирщини Олексій КАВУН.**

А на Тернопільщині лісистість планують довести до 20% за теперішніх 13,8%. Для цього полощу зелених насаджень необхідно збільшити на 75 тисяч гектарів. Лісівники здатні виконати це завдання, адже якісного садивного матеріалу власного виробництва у них достатньо. Проблема — у відсутності землі. Проте посприяти пообіцяла облдержадміністрація, ухваливши розпорядження вже нинішнього року виділити для заліснення 50 гектарів, **інформує тернопільський власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

...«надто м'який» вирок переглянуть

Вищий спеціалізований суд України скасував ухвалу Апеляційного суду Миколаївської області стосовно Олександра Бердникова — колишнього міського голови Миколаєва. Його звинувачують у розкраданні понад 2,5 мільйона доларів США іноземних інвестицій. Справу, як повідомили в пресслужбі обласної прокуратури, скеровано на повторний розгляд. Раніше Бердникова визнали винним і позбавили волі строком на 5 років з відтермінуванням виконання вироку на два роки. З огляду на «м'якість призначеного покарання» прокуратура подала апеляційну скаргу, яку задовольнили частково. Не погодившись із таким рішенням, прокурор Центрального району звернувся з касаційною скаргою до Вищого спеціалізованого суду України.

...третина доріг — не для зими

Майже 35 відсотків доріг у регіоні не готові до зимового періоду. Правоохоронці разом зі шляховиками й комунальниками вивчають стан вулиць, доріг і залізничних переїздів: чи готові дорожні й комунальні підприємства забезпечити безпечне пересування водіям і пішоходам у разі погіршення погоди, повідомляє прес-служба ДАІ області. Ситуацією планують терміново зайнятися органи місцевого самоврядування й прокуратури.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

...усі зігріті любов'ю та щирістю

Від початку російської окупації Криму та розв'язання військового конфлікту на сході України Сумщина дала притулок понад семи тисячам біженців із зони бойових дій. Причому майже третина цієї кількості — діти дошкільного і шкільного віку. Саме про них найбільше піклуються влада і мешканці Сумщини. Ніхто з них не почувається зайвим і забутим. На сьогодні всі малюки влаштовані до шкіл і дитсадків.

Влада, громадські організації, волонтери не обходять увагою і підтримкою також дорослих, насамперед дбаючи про забезпечення житлом та їхнє працевлаштування. На сьогодні спільними зусиллями владних і громадських структур всі переселенці облаштувалися у квартирах, а робота знайшлася понад двом тисячам чоловік.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

СПОРТ

Усик готувався не покладаючи рук

Як відомо, завтра на «Арені-Львів» відбудеться грандіозне свято професіонального боксу. І головним на ньому стане поєдинок представників важкої ваги: олімпійського чемпіона Лондона українця Олександра Усика (4-0, 4 КО) і чемпіона Південної Африки Даніеля Брюера (24-5-1, 21 КО).

Наш боксер останні дні провів у напружених тренуваннях.

Фото Євгенія КРАВСА (спеціально для «Голосу України»).

Лише результати

Футбол. Ліга чемпіонів. Груповий раунд. 2-й тур. 1 жовтня.

Група А. «Атлетико» (Іспанія, Мадрид) — «Ювентус» (Італія, Турин). 1:0. «Мальме» (Швеція) — «Олімпіакос» (Греція, Пірей). 2:0. «Ювентус», «Атлетико», «Мальме», «Олімпіакос» — усі по 3 очки.

Група В. «Базель» (Швейцарія) — «Ліверпуль» (Англія). 1:0. «Лудогорець» (Болгарія, Разград) — «Реал» (Іспанія, Мадрид). 1:2. «Реал» — 6, «Ліверпуль», «Базель» — по 3, «Лудогорець» — 0.

Група С. «Зеніт» (Росія, Санкт-Петербург) — «Монако» (Франція). 0:0. «Байєр» (Німеччина, Леверкузен) — «Бенфіка» (Португалія, Лісабон). 3:1. «Зеніт», «Монако» — по 4, «Байєр» — 3, «Бенфіка» — 0.

Група D. «Андерлехт» (Бельгія, Брюссель) — «Боруссія» (Німеччина, Дортмунд). 0:3. «Арсенал» (Англія, Лондон) — «Галатасарай» (Туреччина, Стамбул). 4:1. «Боруссія» — 6, «Арсенал» — 3, «Галатасарай», «Андерлехт» — по 1.

***

XIV чемпіонат країни з футболу серед ВНЗ. 1-й тур. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Конференція «Захід». «Університет» (Чернівці) — «Буревісник» (Кременець). 0:3. «Торпедо-СНУ» (Луцьк) — «Тернопіль-Педуніверситет». 0:2.

Матч ЛДУФК (Львів) — «Спортлідер—КПНУ» (Кам'янець-Подільський) відбудеться у резервний день.

Конференція «Центр—Південь». «Зооветакадемія» (Харків) — «КПУ-Спартак» (Запоріжжя). 5:0. «Легпром» (Київ) — «Юнга—Морська академія» (Одеса). 0:2.

«КНТЕУ-Меркурій» (Київ) — вихідний.

ДЕНЬ

Колектив жіночої консультації Кам'янець–Подільської міської лікарні №1 приєднався до збору речей першої потреби для вимушених переселенців із Криму та зони АТО. Лікарі передали волонтерам теплий одяг, дитяче вбрання та іграшки. До акції долучились колективи інших установ та організацій міста, *інформує наш власкор Ірина Козак*

Кошти, зібрані за телефонною акцією, розподілять волонтери

При Міністерстві оборони України створюється Рада волонтерів. Про це **повідомив учора міністр оборони Валерій Гелетей**. Цей громадський орган розподілятиме кошти, що надходять від громадян і юридичних осіб на допомогу армії. Нагадаємо: збір грошей здійснюється за допомогою СМС на номер «565». Йдеться про суму 60 млн. грн., які залишаються на рахунках МО. Координатором Ради волонтерів стане Давид Арахамія (він зібрав на потреби армії майже 27 мільйонів).

Валерій Гелетей закликав волонтерів активніше входити в департаменти відомства й очолювати їх. При цьому пообіцяв сприяти процесу.

«Миротворці» з агресивним акцентом

Учора з шостої ранку бойовики почали масований штурм аеропорту Донецьк. Бій тривав вдень, коли верстався номер. На той час, за словами речника РНБО Андрія Лисенка, серед наших військовослужбовців були поранені. При цьому він повідомив, що аеропорт не в оточенні, тому бійцям надходить допомога, і вони мають усе необхідне — як провіант, так і боєприпаси.

Крім того, Лисенко спростував інформацію комбата «Донбасу» Семена Семенченка про те, що, нібито, терористи вже захопили два термінали аеропорту, запевнивши, що об'єкт цілковито перебуває під контролем українських військових.

Захоплення аеропорту в Донецьку може спричинити нові санкції ЄС, про це **пише Bloomberg,** посилаючись на джерела в дипломатичних колах.

У той же час Росія продовжує зміцнювати позиції бойовиків в іншому стратегічному напрямку — районі Дебальцевого. **Як повідомив у Фейсбуці керівник Центру військово-політичних досліджень Дмитро Тимчук,** туди прибула бронегрупа російсько-терористичних військ. Вона частково укомплектована російськими військовослужбовцями і включає до 30 одиниць бронетехніки, у тому числі і танки.

Наш східний сусід-«доброзичливець» на вищому міжнародному рівні продовжує робити вигляд, що він «не причетний» до подій на сході України. Проте у це вже ніхто не вірить. Російське агентство РБК проаналізувало дані про загиблих, поранених і зниклих в Україні військовослужбовців РФ і опублікувало перелік в\ч, солдати яких воюють на нашій території. З'ясувалося, що більшість із них служила в п'яти частинах ПДВ, що становлять російський миротворчий корпус, йдеться в матеріалі.

Усі військові частини, бійці яких загинули під час навчань у Ростовській області чи потрапили до полону в Україні (за винятком мотострілкових бригад), становлять основу миротворчих сил РФ. Перелічені з'єднання повітрянодесантних військ як такі позначив у серпні заступник командувача ПДВ з миротворчих операцій генерал-майор Олександр В'язніков. За його словами, саме до серпня 2014 року було завершено формування миротворчих сил чисельністю п'ять тисяч бійців.

Гра Кремля в миротворчість з агресивним акцентом триває, судячи з того, що в період «мирної паузи» Росія продовжує накопичувати силу біля наших кордонів. За даними Радбезу, вона відправляє нові армійські підрозділи до Ростовської області для зміцнення своїх позицій. «У районі Міллерового і Флоровки Ростовської області навпроти дільниці кордону Червона Талівка в районі Біловодська Луганської області виявлено прибуття нових підрозділів і військової техніки збройних сил Росії, які розташовуються уздовж українсько-російського кордону», — сказав речник РНБО Андрій Лисенко.

А **за інформацією військового експерта Дмитра Тимчука**, росіяни забирають луганських бойовиків на перенавчання до Ростова для подальших диверсій на контрольованій українськими військовими території.

«Зафіксовано відведення з Луганська терористичних угруповань, що раніше прибули із Краснодона. Бойовиків перекидають на територію Росії, у навчальний центр ГРУ ГШ ЗР РФ у районі м. Ростова-на-Дону. Терористам повідомляють, що після проходження навчання їх перекидатимуть у складі диверсійно-розвідувальних груп на території, контрольовані українськими військами», — повідомив він. До того ж терористи Лугандона розпускають слухи про приєднання так званих «ЛНР» і «ДНР» до РФ у вигляді нового федерального округу, каже експерт.

За словами Тимчука, бойовики хочуть із 15 жовтня запровадити у «ЛНР» «прибутковий податок» у розмірі 20%. Подібні побори «на потреби республік» уже існують, їх розмір окремі терористичні групи встановлюють на свій розсуд», — уточнив він.

***

«Українські сили і сепаратисти порушують міжнародне гуманітарне право, наражаючи на небезпеку цивільних осіб нападами невиборчого характеру, попри те, що атаки можуть бути спрямовані тільки проти комбатантів. Ці атаки є незаконними, адже українські сили використовують зброю в населених районах, де прицільність не може бути досить точною для того, щоб розрізняти цивільні об'єкти та воєнні цілі, — **заявив директор програми Amnesty International в Європі та Центральній Азії Джон Дальхузен.**

Використання зброї невибіркової дії в населених пунктах, таких, як некеровані ракети і міномети, порушує міжнародне гуманітарне право і може прирівнюватися до воєнного злочину. Всі сторони конфлікту повинні застосувати всі можливі застереження заходи під час вибору засобів і методів ведення війни, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і збитків цивільним об'єктам».

Ольга ВІТЕР.

Залишились безіменними

У Старобільську пройшла панихида по загиблих бійцях 80-ї аеромобільної бригади. Ще 5 вересня бійці бригади та батальйону «Айдар» потрапили у засідку між селищем Металіст та містом Щастя. Загиблих, які були ідентифіковані, відправили додому, а 28 тіл військових, які залишились не впізнаними, поховали у Старобільську.

Місце для поховання попередньо підготували волонтери. Голова Луганської ОДА Геннадій Москаль на колінах попросив у загиблих вибачення від української влади. «Простіть нас, що з вами сьогодні нема ваших матерів, ваших батьків, ваших дітей, ваших сестер. Простіть нас за те, що державні інституції не змогли закупити реактиви, щоб зробити аналіз ДНК і встановити кожну особу. Це наша вина, і, думаю, прийде час — і ті, хто припустився цих помилок, будуть покарані, і батьки нарешті зможуть забрати своїх синів і поховати у себе на батьківщині», — сказав Г. Москаль, звертаючись до загиблих. Очільник Луганської ОДА вважає: необхідна наявність спеціального жетона з особистим номером у кожного військового, щоб надалі не було безіменних героїв.

Вл. інф.

На знімку: під час панахиди.

Фото прес-служби ОДА.

Світла немає, а гуманітарка не виручає

Спекуляції на тему електрики

Хвалькувата заява бойовиків про те, що в Луганську успішно розв'язують проблеми з електропостачанням і вже запрацювали навіть світлофори, аж ніяк не в'яжеться з реальною картиною. Світлофори справді діють на центральній вулиці Радянській, хоча на зовсім короткому її відрізку. Що стосується повного відновлення електропостачання хоча б на цій ділянці міста, то його як не було ось уже два місяці, так досі й немає. Це стало однією із причин того, що в центрі міста зачинені торгові центри, супермаркети, аптеки та інші головні об'єкти. Мешканцям кварталу, у яких світло нарешті з'явилося, теж особливо не позаздриш. На сайті Луганської міськради опубліковано звернення до мешканців обласного центру, в якому їхню увагу звернули на дефіцит потужності електроенергії. Пояснюється це численними пошкодженнями устаткування та повітряних ліній електропередач. У зв'язку з цим луганчан просять заощаджувати електроенергію, особливо в години пік, не використовувати електронагрівачів тощо. Коротше кажучи, щоб знову не залишитися без світла, краще мерзнути у квартирах. А якщо ні, то Луганська міськрада «загрожує повним відключенням міста від електропостачання на тривалий час». І це всупереч обіцянкам найближчим часом відновити повноцінну подачу електрики, від чого, по суті, залежить життя обласного центру.

Минулого тижня, наприклад, запрацював головне підприємство міста — «Луганськтепловоз», виконуючи отримане замовлення. Щоправда, запрацював поки що не на повну потужність. Відновлюються тільки окремі ділянки виробництва. До того ж це вдається аж ніяк не за рахунок подачі електроенергії, а завдяки потужним генераторам. Варто зазначити, що «ЛНР» досить зацікавлена в роботі найбільшого підприємства міста, розраховуючи, що податки від заводу підуть у скарбницю «республіки». Що стосується обсягу робіт, над виконанням якого сьогодні трудиться «Луганськтепловоз», то, як було озвучено на виробничій нараді, завод отримав замовлення Російської залізниці на виготовлення десяти комплектів тепловозів. До речі, «Луганськтепловоз» на даний момент — єдине підприємство в місті, на якому платять живі гроші. У бюджетних організаціях, як правило, люди працюють за пайок. Найближчими днями «ЛНР» уже вкотре обіцяє локомотивобудівникам повну подачу електроенергії. Але, зважаючи на все, це може знов-таки залишитися тільки обіцянкою. Луганському енергетичному об'єднанню сьогодні доводиться долати великі труднощі, пов'язані з неможливістю відновлення основних електричних мереж та об'єктів, розташованих у зоні активних дій АТО. Із цієї причини, зокрема, уже понад три місяці немає електропостачання у Станично-Луганському районі. Побувавши в прифронтовій Станиці й ознайомившись із її проблемами, новий керівник області обіцяє, що світло тут незабаром з'явиться. Але люди вже втомилися сподіватися.

І сміх і гріх

За час затишку на військовому фронті керівники «ЛНР» поспіхом проводять різні реформи. Днями, наприклад, керівникам міських і районних управлінь охорони здоров'я, що опинилися під контролем самопроголошеної «республіки», дано наказ готуватися до переходу в систему «міністерства охорони здоров'я» «ЛНР». До того ж відповідні записи про «перехід» будуть зроблені в трудових книжках співробітників. Далі глава самопроголошеної «ЛНР» Ігор Плотницький заявив про необхідність проведення у ввіреній йому «республіці» націоналізації й реприватизації. «Украдене в народу буде йому повернуто», — з пафосом заявляє він. Повернути треба все, що «було украдено в ході незаконної приватизації». Причому до питання реприватизації та розвитку ринку він закликає підходити «дуже обережно, з розумінням, цього разу винятково на законній підставі». Нічого, крім іронічної посмішки, ця фраза викликати не може.

До речі мовити, у так званому уряді «ЛНР» назріває черговий конфлікт. Місцевий «міністр оборони», наприклад, звинувачує Плотницького в некомпетентності у питаннях ведення війни. До того ж конфлікт уже перейшов у публічну площину. «Міністр оборони ЛНР» уже не приховує свого негативного ставлення до начальника й не жаліє слів, емоцій у визначенні оцінки його діяльності. До слова, краснодонські бойовики вже заявили про те, що наказам Плотницького не підкорятимуться. Крім іншого, «главу республіки» Ігоря Плотницького звинувачують ще й у зв'язках з «київською хунтою». Якоюсь мірою це може бути пов'язане із заявою Плотницького про те, що перехід на російський рубль відкладається, на даному етапі «ЛНР» прагне зберегти гривню. «Спікер парламенту» Олексій Карякін повідомив, що після проведення виборів в «республіці», запланованих на 2 листопада, плани з переходу на російський рубль можуть змінитися. І конкретизував: найближчим часом «ЛНР» поки що не планує відмовлятися від гривні. За словами Карякіна, перехід на російський рубль вимагає попередньої серйозної роботи. Це складний крок. Водночас Карякін не виключає того, що у віддаленій перспективі перехід на російський рубль все-таки можливий.

А поки що «республіка» не може прогодувати свій народ. В Антрациті, наприклад, уже тиждень роздають гуманітарну допомогу. Бажаючих отримати пакет із харчами так багато, що людям доводиться стояти в черзі з 6-ї години ранку до 18-ї вечора. «Гуманітарка» розрахована на десять днів. Після закінчення цього терміну набір продуктів можна буде отримати по талону, що видається разом з першою партією «гуманітарки». Набір досить скромний: банка тушонки, банка рибної консерви, 0,5 кг цукру, 400 г макаронних виробів, 900 г рису та кілограм цибулі. На цих продуктах треба протриматися десять днів...

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Найближчим часом «ЛНР» поки що не планує відмовлятися від гривні

Громадська рада в Краматорську відновила роботу й розділилася на два табори

Громадська активність, що зросла після окупації та воєнних дій, у Краматорську вилилася в оновлення громадської ради, якої в місті не існувало вже три роки. Попередній градоначальник Геннадій Костюков волів ухвалювати рішення одноосібно, не враховуючи думку городян.

Офіційно активну частину населення в раді при міськвиконкомі представляють 35 громадських організацій. Багато хто з них — старожили, що займаються корисними справами вже багато років і навіть десятиліть. А от «нову кров» впускати до лав представників міської громадськості не квапляться: тих, хто об'єднався на хвилі волонтерського або патріотичного руху зовсім недавно, вирішили допускати тільки як асоційованих членів без права голосу. Утім активісти сподіваються, що в бюрократичних лабіринтах обов'язково знайдуть лазівки, щоб до громадської ради Краматорська увійшли гідні люди.

— Ми прийшли сюди, щоб разом працювати, а не просити в когось гроші. Не змушувати, а пропонувати іншим наслідувати ваш приклад, — окреслив мету ради Володимир Сергієнко, представник громадської організації «Клуб підприємців».

Крім організаційних питань, на другому засіданні відновленої ради було порушено питання, яке розділило чинних членів на два табори. Одні проголосували за клопотання про присвоєння звання «Почесний мешканець Краматорська» майорові Павлу Балову, котрий героїчно захищав кілька місяців краматорський аеродром і перший підняв прапор України на будинку міської ради. А інші категорично відмовилися це робити. Останніх виявилися рівно на одного більше, тож це клопотання представлятимуть тільки окремі громадські організації, а не загалом відновлена громадська рада.

Лідія КВАЩЕНКО.
Донецька область.

На знімку: Володимир Сергієнко пояснює членам громадської ради, що нагородження героя — це внесок у патріотичне виховання підростаючого покоління краматорчан.

Фото автора.

Розлючені рибалки виганяють комісію Держрибагентства

Понад сто рибалок заблокували вхід до будівлі управління «Херсонрибоохорони» і відмовляються пропускати до неї будь-кого. Таку бурхливу реакцію спричинило не стільки рішення Державного агентства рибного господарства України провести перевірку свого обласного підрозділу, скільки відсторонення його начальника, депутата облради Богдана Артющика (нині він у плановій відпустці) ще до початку роботи комісії.

Навчені гірким досвідом рибалки побоюються, що перевірка є лише банальною спробою відшукати «компромат» як підставу для заміни керівництва «Херсонрибоохорони» на «варягів». А ті почнуть збирати «данину» з риболовецьких бригад та розпродувати молодняк з державних рибозаводів, як це вже траплялося за минулої влади.

Блокаду будівлі рибалки обіцяють зняти після того, як до них прибуде голова Херсонської облдержадміністрації Андрій Путілов та дасть свою оцінку спробі нав'язаного згори кадрового «перевороту» в управлінні. Цікаво, що членів київської комісії супроводжували більше десятка кремезних і агресивно налаштованих молодиків кавказької зовнішності у спортивних костюмах, котрі жодного стосунку ані до «Херсонрибоохорони», ані до Держрибагентства України не мали. Рибалкам заступник керівника комісії Іван Дробот пояснив, що «кавказці охороняють оператора відеокамери». А прохання власкора «Голосу України» прокоментувати ситуацію пан Дробот публічно назвав «тиском на державного службовця».

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото автора.

Кавказькі «спортсмени» — учасники акції.

ТОЧКА ЗОРУ ДЕРЖРИБАГЕНТСТВА

Не плутайте анархію з демократією!

«Рибна» псевдодемократія по-херсонськи

Потреба в демократизації наших владних органів усім зрозуміла і безальтернативна. Але не менш важливим є їх очищення від корупційної діяльності та наведення у них елементарного порядку.

На жаль, при наведенні порядку старі кадри застосовують усі можливі й неможливі механізми задля утримання на своїх посадах та збереження усталених тіньових схем діяльності.

Цю тенденцію підтверджує ситуація, що склалася під час спроби комісії, призначеної Держрибагентством України, перевірити результати роботи Херсонрибоохорони.

На початку вересня на засіданні колегії Держрибагентства була визначена низка територіальних управлінь рибоохорони, робота яких викликала серйозні зауваження з боку колегії і скидалась, швидше, на імітацію рибоохоронної діяльності. За рішенням колегії роботу цих управлінь, серед яких було визнано і Херсонрибоохорону, мали перевірити комісії. За висновками яких очікувалися відповідні дисциплінарні рішення.

Проте комісію Держрибагентства, яка 28 вересня прибула до Херсонрибоохорони... просто не пустили до приміщення управління. Юрба людей спортивної статури та кавказької зовнішності, які назвали себе херсонськими рибалками, загрожуючи застосуванням сили, заблокувала вхід, мотивуючи свої дії тим, що «київська комісія» приїхала знімати з посади начальника Херсонрибоохорони Б. С. Артющика. Хоча об'єктивних аргументів, які підтверджували б ці заяви, ніхто з мітингувальників так і не висловив.

Сам начальник управління, отримавши офіційне повідомлення про перевірку, несподівано захворів, а його заступник О. О. Ковальов, ознайомившись з наказом про її проведення, почав активно апелювати до натовпу, роздмухуючи пристрасті спекулятивними заявами.

Варто зазначити, що недопущення до роботи комісії Держрибагентства — це звичайне злісне порушення закону і жодним «народним волевиявленням» не виправдовується. І навіть, припустивши сумніви керівництва Херсонрибоохорони щодо об'єктивності висновків комісії, не треба забувати, що існує обумовлена законом процедура оскарження акта за результатами її роботи. Судячи з того, якими методами керівництво Херсонрибоохорони намагається уникнути перевірки, йому є що приховувати.

На даний час, згідно із законною процедурою, Держрибагентство України направило листи до херсонської прокуратури та міліції з вимогою відреагувати на факти перешкоджання законній діяльності комісії.

Жодної відповіді на ці листи поки що не отримано.

До речі, представники херсонської міліції, які були присутні при блокуванні «мітингуючими» управління Херсонрибоохорони, на жаль, зайняли спостережну позицію. Навіть тоді, коли виникла загроза силового конфлікту. Отака собі «рибна псевдодемократія» по-херсонськи.

Прес-служба Держрибагентства України.

ХРОНІКА

Зігріють теплі шкарпетки з... сюрпризами

Благодійна акція «Обігрій захисника» тривала на Вінниччині упродовж вересня з ініціативи Служби у справах дітей облдержадміністрації.

За місяць діти з прийомних сімей, дитячих будинків сімейного типу, шкіл-інтернатів, а також учні окремих загальноосвітніх шкіл власноруч зв'язали для захисників України 5073 пари вовняних шкарпеток.

— Акцію планували не тільки з метою надання конкретної допомоги, — каже начальник Служби у справах дітей Вінницької ОДА Тетяна Дорош. — Не менш важливим є виховний момент, адже діти мимоволі проймаються почуттями патріотизму, усвідомлюють свою причетність до захисту рідної держави.

Роботу виконували переважно на уроках колективного в'язання. До неї долучилися не тільки дівчатка, а й хлопці, до того ж різного віку: від першокласників до випускників. Учні знали, для кого це роблять: шкарпетки передадуть бійцям 9-го батальйону територіальної оборони Вінниччини, які нині несуть службу в Донецькій області. Майже у кожну пару вкладено малюнки або листи від тих, хто їх в'язав, з побажанням живими повернутися додому. Захистити солдатів мають обереги — синьо-жовті стрічки, ляльки-мотанки та янгелятка, власноруч виготовлені дітками. У посилки вкладуть ще рукавиці та шапки. Попри те, що офіційно акція завершилася, у декількох районах учні продовжують збирати теплі речі для тих, хто захищає незалежність держави.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Повернулися Героями

Чернігів урочисто зустрів воїнів 41-го батальйону територіальної оборони, які прибули із зони проведення АТО. Впродовж чотирьох місяців військовослужбовці підрозділу виконували бойові завдання на сході України, з яких понад два — в одній з найгарячіших точок поблизу населеного пункту Дебальцеве, що на Донеччині.

На залізничну станцію «Чернігів-Північний» батальйон прибув зі штатною зброєю та технікою. Мешканці обласного центру, рідні та близькі воїнів скандували гасла «Героям нашим слава!», «Дякуємо за відвагу!», «Ви — бійці славетної землі!», «Вами пишається Україна!». Крім цього, за народним звичаєм та на знак пошани дівчата у народному вбранні вручили захисникам хліб і сіль.

Зустрічаючи земляків, начальник Чернігівського гарнізону — обласний військовий комісар Костянтин Нікулін зазначив, що особовий склад батальйону успішно виконав поставлені завдання. Тепер бійці підрозділу матимуть можливість відпочити, щоб після цього продовжити військову службу.

Під час виконання бойових завдань батальйон втратив чотирьох воїнів-героїв. Пам'ять про їхні мужні вчинки вічно житиме в серцях мешканців Сіверського краю.

Віктор КОШМАЛ.
Чернігів.
Фото автора.

Історії війни: перевірка на людяність

Війна. Це щоденні зведення з епіцентрів бойових дій. Це сотні загиблих і тисячі поранених. А ще — безліч історій з життя простих людей, що стали заручниками збройного конфлікту. Як війна вплинула на їхні долі? Ті, кому доводиться сьогодні жити на території воєнних дій, кажуть: те, що відбувається, кардинально змінило їхню систему цінностей і змусило по-новому подивитися на звичні речі.

Корова–годувальниця

Одне з міст Донецької області. З роботою погано. Грошей немає. Двоє молодих хлопців, що ніколи раніше не мали жодного стосунку до сільського господарства, щоб хоч якось вижити... вирішили придбати корову. У складчину назбирали на неї 13 тисяч гривень. Обидва віддали останні гроші, що були сховані на чорний день. Збудували в полі сарай. Навчилися навіть доїти! Щодня о п'ятій ранку ходять по черзі по молоко. Один примудряється ще й на роботу встигати після цього! Молока вистачає, щоб додому узяти та ще й продати за конкурентною ціною. Живі гроші в родинах з'явилися. Найближчим часом збираються навчитися робити кефір і масло.

Зарплату переводять у готівку... на заправці

Зарплату в зоні АТО мало на яких підприємствах видають готівкою. Здебільшого на картки перераховують. Гроші начебто є, і водночас немає — з переведенням у готівку великі проблеми. На допомогу приходять спритність і кмітливість. Ідуть на заправку (термінали там досі працюють) і просять водіїв віддати їм гроші, а самі розплачуються за них карткою. За півдня такого чергування на АЗС можна всю зарплату перевести у готівку!

Тривожна валіза: нитки, сантиметр і ножиці

Одна родина довго умовляла евакуюватися з міста бабусю. У свою чергу та умовляла родину дати їй спокій: «Нікуди не поїду. Мені — 73 роки. Як я без свого будинку?» Коли один із снарядів під час артобстрілу приземлився майже на городі, бабуся погодилася: «Ну, добре, на недільку». У дорогу вона узяла із собою не велику валізу, як молодь, а компактну власноруч зшиту сумочку з білизною, чотири ложки, дві тарілки, нитки, голку, сантиметр і... ножиці! Адже вона — швачка. У місті, де родина тимчасово зупинилася, бабуня всерйоз шукає ательє й має намір заробляти підшиванням штанів. Звідки в неї таке загартування? А звідти: адже її рік народження — сорок перший... Імунітет від війни — в крові.

Олівці не купуємо: віддамо гроші на хліб

Під час артобстрілу в одному із селищ постраждала бібліотека. Нечисленні співробітники, які залишилися в місті і їхати нікуди не збираються, ночують у закладі, де зруйновано частину стіни, щоб зберегти бібліотечний фонд і вранці раненько заклеювати скотчем уцілілі вікна! Отака відданість справі!

А ще ті, хто перебуває у зоні гуманітарної катастрофи, примудряються збирати гуманітарну допомогу — гроші, одяг і харчі для зовсім незнайомих людей. Та ще й вибачаються, що речі «хоч трохи, але все-таки ношені, а не нові». А дітям пояснюють: «Олівці ми не купимо, бо тьоті треба допомогти, щоб вона хлібець собі купила».

Олена ЧОРНУХІНА.
Донецька область.

Наука — виробництву. Результати громадського обговорення наукових робіт

3 вересня 2014 р. у Державному науково-дослідному інституті будівельних конструкцій відбулось громадське обговорення роботи «Енергоресурсозберігаючі мінеральні в'яжучі речовини та композиційні будівельні матеріали на їх основі» Пушкарьової К. К., Дворкіна Л. Й., Гsecurity — Градобоєва О. В., Зайченка М. М., Кагановського О. С., Плугіна А. А., Тимошенка С. А., Шабанової Г. М., висунутої Київським національним університетом будівництва і архітектури на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки за 2014 рік.

Робота присвячена створенню теоретичних, експериментальних та методологічних основ енергоресурсозберігаючих мінеральних в'яжучих речовин і конкурентоспроможних композиційних будівельних матеріалів на їх основі.

Авторами розвинуто фізико-хімічні й термодинамічні основи синтезу мінералів та їх гідратації для отримання штучного каменю з наперед заданими властивостями, положення колоїдної хімії та фізико-хімічної механіки мінеральних в'яжучих речовин і композиційних матеріалів. На цій основі розроблено способи інтенсифікації твердіння мінеральних в'яжучих речовин і композиційних матеріалів на їх основі, методологію багатопараметричного проектування складів будівельних композиційних матеріалів з наперед заданими властивостями, технологічні аспекти використання дисперсних речовин, у тому числі техногенного походження (золи, шлаки тощо), при отриманні будівельних композиційних матеріалів з покращеними експлуатаційними властивостями. Створено конкурентоспроможні композиційні матеріали нового покоління на основі модифікованих мінеральних в'яжучих речовин: спеціальні цементи та бетони, у т. ч. жаро- та корозійностійкі, радіаційностійкі; сухі будівельні суміші широкого спектру призначення; розширену номенклатуру покрівельних виробів різних профілів; бетони і розчини з покращеними експлуатаційними властивостями, у т. ч. підвищеними водонепроникністю, тріщиностійкістю, електричним опором, електрокорозійною стійкістю. Розроблені енерго- та ресурсозберігаючі композиційні матеріали впроваджені у виробництво, при будівництві та експлуатації об'єктів, у т. ч. спеціального призначення. Отриманий від впровадження результатів досліджень економічний ефект перевищив 166 млн. грн.

За темою роботи авторами опубліковано 27 монографій, понад 2200 наукових статей, понад 45 підручників і навчальних посібників. Новизну та конкурентоспроможність технічних рішень захищено понад 140 авторськими свідоцтвами і патентами на винаходи. За результатами досліджень захищено 4 докторських та 32 кандидатські дисертації.

На громадському обговоренні виступили науковці, керівники і фахівці НДІБК, асоціації «Укрдіпроенерго», Асоціації будівельних матеріалів і виробів, корпорації ДБК «Житлобуд», «Укрзалізниці», Балаклійського шиферного заводу, ТОВ «Діккергоф», СП «Основа Солсиф». Головою наглядової ради Асоціації будівельних матеріалів і виробів Салієм І. М. було відзначено високий науковий рівень роботи, який забезпечив створення цілої низки нових конкурентоспроможних матеріалів та виробів спеціального і загальнобудівельного призначення. Президентом асоціації «Укрдіпроенерго», лауреатом Державної премії України, Героєм України Поташником С. І. було підкреслено актуальність роботи, високий ступінь її впровадження і цінність для будівельної галузі, у т. ч. гідротехнічного будівництва. Присутньою науковою і виробничою спільнотою одноодушно було висловлено підтримку роботи.

Про результати конкурсного відбору керівників установ природно-заповідного фонду, що належать до сфери управління Мінприроди

Згідно з наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 30 травня 2014 року № 183 "Про проведення конкурсного відбору керівників державних підприємств, установ та організацій", оголошено проведення конкурсу на заміщення вакантних посад керівників таких установ природно-заповідного фонду: Карпатський біосферний заповідник, національний природний парк "Дерманськo-Острозький", національний природний парк "Тузловські лимани", національний природний парк "Хотинський", Нижньодністровський національний природний парк, Ужанський національний природний парк.

Відповідно до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 03 вересня 2008 року № 777 "Про проведення конкурсного відбору керівників державних суб'єктів господарювання" до участі в конкурсному відборі допущено 15 претендентів, якими було подано конкурсні пропозиції щодо управління відповідними установами природно-заповідного фонду, які належать до сфери управління Мінприроди.

За результатами засідання постійно діючої комісії для проведення конкурсного відбору претендентів на посади керівників державних підприємств, установ та організацій, які належать до сфери управління Міністерства екології та природних ресурсів, що відбулося 25 вересня 2014 року, переможцями визначено:

— Вторенка І.С. - на заміщення вакантної посади директора національного природного парку "Тузловські лимани";

— Доманчука А.Г. - на заміщення вакантної посади директора національного природного парку "Хотинський";

— Роженка М.В. - на заміщення вакантної посади директора Нижньодністровського національного природного парку;

— Бирковича В.І. - на заміщення вакантної посади директора Ужанського національного природного парку.

Серед учасників конкурсу на заміщення вакантних посад директора Карпатського біосферного заповідника та директора національного природного парку "Дерманськo-Острозький" переможця не визначено.

Там, де народжується Прип'ять

(Продовження, початок у №179)

2. У Головне, до Попової криниці

Читач, напевно, звернув увагу, що книжки називають різну довжину Прип'яті: починаючи з 809 кілометрів (Энциклопедический словарь Бокгауза и Эфрона) до сучасних 748 і 761 кілометра. Різниця істотна. А куди поділися ті аж 48 кілометрів, які називалися в «Словаре...»? Відповідь підказали віднайдені старі карти. На одній із них, виготовленій в Росії на основі топографічних зйомок 1867-го, 1873-го і 1877 року, витоки річки Прип'ять позначено зовсім в іншому місці, ніж на сучасник картах: поблизу селища Головне Любомльського району, що кілометрів на двадцять південніше сучасного русла. Щоправда, ця річечка тепер називається Нережею. Колись Прип'ять (Нережа) текла через село Згорани, Перешпу (тепер Заозерне) і губилася у Великому болоті. У міжвоєнні роки, коли Волинь належала Польщі, яка теж активно займалася меліорацією, русло річки спрямили і спрямували у Згоранське озеро. Тепер її довжина лише 13,4 кілометра.

Дослідник історії Шацького поозер'я, автор роману «Світязь» письменник Віктор Лазарук на запитання, де бере початок Прип'ять, не задумуючись відповідає:

— У Головному, з Попового саду, з колодязя. Але це не один початок, тому що там є ціле гроно цих джерел. Це і Гупали, там є джерела, в Нудижині є дві криниці: Трактова і Польова. Там потужні джерела. Річки Нережа, Рудка, Часновенка — ціле гроно річок малесеньких, які впадали у велике болото Пожежа, і там починалася справжня Прип'ять. Це лівіше сіл Любохини і Кримно. Там вона вже тече під своїм іменем. Бо починається тепер не під власним іменем: то Нережа, то Рудка, то Чесновенка і ще один потік, який витікав із Гупалів, від Голядина, але це був прокопаний рів від Голядина аж до Положевого.

— Кажуть, що там початок?

— Ні, ні. Отам збираються всі води в болото Пожежа і вже звідтіля вона витікала під власним іменем. За Положевим.

Отже, потрібно їхати в селище Головне до Попової криниці. Від Луцька це десь 130 кілометрів.

Ось що пише про селище Головне відомий дослідник нашого краю Олександр Цинкаловський у першому томі книжки «Стара Волинь і Волинське Полісся» (Вінніпег, Канада, 1984 р.): «Головно, село Володимирського повіту, 70 кілометрів від Володимира. Село положено при заплавній долині початків р. Прип'яті. На північ від цього села терен значно обнижується і переходить за селом Нудижами в болота, що звуться «Тенетисько». Там починає формуватися річка Прип'ять, засилювана численними невеликими струмками, які спливають з південної волинської височини. При одному з таких джерел положено велике село Головно... В 16 ст. с. Головно було зобов'язане виробляти «ком'яги» (дуже великі човни) і сплавляти їх до Прип'яті вздовж малого поточка. Місцеві легенди твердять, що власне з Головно розпочинається р. Прип'ять. Ком'яги, збудовані в Головно, пливли до Пінська, Турова і Києва».

Річка Тенетиска біля села Прип'ять Шацького району.

У Головному нас зустрічає колишній керівник місцевого колгоспу Іван Борисюк, 1935 року народження. Із ним і підходимо до обійстя, де в садку стоїть криниця.

— Оце і є Попова криниця, — пояснює Іван Прохорович. — Ставочок, бачите, там за огорожею викопаний. І далі вода тече з нього до Нережі. Це колишнє попівське обійстя. Звідсіля, кажуть, бере початок Прип'ять.

ДОВІДКОВО

Тенетиска — права притока Прип'яті. Довжина — 36,8 км, площа водозбору — 222 км². До неї впадає річка Чесновенка. Бере початок на заболоченій місцевості на схід від села Кружинець. Впадає в річку Прип'ять на 720 км від гирла північніше села Прип'ять. За багатоводністю перевершує Прип'ять.

Скуштувавши по кухлику смачної джерельної води, йдемо до невеличкого озерця, розташованого нижче метрів за двадцять від Попової криниці. Кілька джерел живлять його, і вода, не вмістившись у тісних берегах, витікає струмком по асфальту на інший бік сільської вулиці, а вже там у меліоративний канал, з якого, власне, і починається річечка Нережа.

Біля потічка ще одна зустріч.

— Лідія Сиротюк, — називає себе наша нова знайома, — вже тридцять років тут живу. На цьому місці завжди річка починалася. У воді купалися і всякої риби було задосить. Знищили. Бачите, що зробили?!

— Закидали джерело, чи що?

— Його ввік не закидаєш. Де колодязь, там споконвіків колись святили воду... Прокопали рови, вода збігла. Рибу виловили, ковбані вже немає. Заросло, бозна-що зробилося, а яка краса була.

— Із того боку ще джерел зо п'ять є, — Іван Борисюк запрошує нас на інший бік вулиці. Тепер це вже річка Нережа. Обабіч декілька невеликих ставків, в яких місцеві підприємливі люди вирощують рибу. Ту саму, яку тепер годі впіймати в самій Нережі. А втім, старожили пам'ятають зовсім інші часи.

— Нережу згадую як річку дитинства, — до розмови долучається ще один учасник нашої тодішньої експедиції, керуючий справами Любомльської районної ради Михайло Склянчук. — Мій батько, який був затятим рибалкою, водив нас із собою. Пам'ятаю цю річку з досить широким звивистим руслом. До речі, була доволі повновода і багата на рибу. Улітку, коли йшли рясні дощі, Нережа виходила з берегів і рибу можна було ловити руками. Принаймні сорок років тому вона була така. Ми вчилися там плавати. Вода була дуже чиста, і коли Нережа входила в русло, то пили її просто з річки.

Варварське ставлення до природи продовжується і в наші дні. Приїхавши в селище Головне через два роки, в червні 2014-го, ми побачили колись ошатний моріжок біля Попової криниці вже розкопаним. І це незважаючи на те, що територія ця заповідна й охороняється законом. Нова копанка негативно вплинула і на якість води у криниці, що розташована нижче за Попову.

Меліорація спрямила і вдвічі скоротила довжину Нережі-Прип'яті. Сьогодні вона мало чим відрізняється від рукотворних магістральних каналів.

Поглянути в не таке вже й далеке минуле річечки мали змогу 19 червня вже під час цьогорічної експедиції до витоків Прип'яті. У селі Згорани Любомльського району, де Нережа впадає в однойменне озеро, зустрічаємося з місцевими жителями Василем Лисом (молодшим братом відомого письменника Володимира Лиса) та Іваном Боярчуком. В їхній пам'яті Нережа теж збереглася, як широка повновода річка, якою навіть човнами плавали. Такою вона перестала бути після проведеної в 1972 році меліорації.

Допоки розмовляли з чоловіками, сільський голова Сергій Левчук устиг побувати в кількох місцевих старожилів:

— Ганна Кравчук, 1925 року народження, розповіла: пам'ятає, що річечку Нережу ще називали Прип'яттю, — ділиться щойно здобутою інформацією Сергій Петрович. — Також був у Марини Лис, 1923 року народження, яка родом із Заозерного (Перешпи). Вона пам'ятає, що завжди повноводна річка ще протікала через село Заозерне, але був уже прокопаний і до Згоранського озера канал.

Разом із Сергієм Левчуком їдемо в Заозерне, через яке колись текла річка Прип'ять (тепер Нережа). До речі, залишки старого русла збереглися і сьогодні. Його дном тихенько жебонить струмок. У повінь, коли Нережа переповнена, вода тече і ним. Та все-таки головний, відрегульований людьми вже в 1930-х роках її водостік спрямовано у Згоранське озеро, а далі через річку Тенетиску — у Прип'ять.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Фото автора.

(Далі буде)

Такий вигляд мала Попова криниця у червні 2014 року.

ЕКОНОМІКА

Звичайне нехлюйство чи все–таки «принцип Черчілля»?

Оголошені державними підприємства титанової галузі до держави так і не дійшли

5 вересня сталася непересічна, коли не сказати історична, подія у справі використання українських державних активів. Кабінет Міністрів України офіційно повідомив, що не продовжить термін оренди двох потужних підприємств титанової галузі. Йдеться про Іршанський гірничо-збагачувальний комбінат (ІГОК) та Вільногірський гірничо-металургійний комбінат (ВГМК). Орендар — Group DF, тобто промислово-фінансова імперія добродіїв Дмитра Фірташа та Сергія Льовочкіна, про наміри уряду був завчасно попереджений. Іншими словами, здавалося б, ніщо не віщувало біди державним інтересам. Адже термін оренди сплив саме 5 вересня, та й усіх юридичних формальностей було чітко дотримано...

Знову судді винні?

Однак уже 11 вересня з'ясувалося, що існує рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 4.09.2014 р. «Про заборону Фонду держмайна України та іншим органам, у тому числі й правоохоронним, здійснювати передачу чи повернення орендованих цілісних майнових комплексів держави». Власне процес ухвалення судових рішень по ІГОК та ВГМК розпочався ще в серпні. Про це, зокрема, зазначається у зверненні голови громадського Комітету контролю державної власності О. Щербаня до Президента України, найвищих судових інстанцій держави та профільних комітетів Верховної Ради.

«Так, 19 серпня, — йдеться у зверненні згаданої громадської організації, — суддя Данилишин виніс... ухвалу, якою заборонив проводити інвентаризацію майна ВГМК, що залишилося там після... оренди «Кримським титаном». 22 серпня суддя Аблов виніс... ухвалу про заборону проведення інвентаризації майна ІГОК після його перебування в оренді у «Кримського титану». Тобто судді заборонили державі інвентаризувати державне майно!..

4 вересня судді Аблов та Данилишин... винесли ухвалу: заборонити державі здійснювати будь-які дії, спрямовані на повернення майна державних підприємств ІГОК та ВГМК до проведення інвентаризації... Тобто спочатку заборонено проводити інвентаризацію, а потім через неможливість її проведення, заборонено державі повертати державне ж майно...»

Тут, до речі, вже не лише у громадськості, а, мабуть, у всіх, хто уважно читає пресу, постає логічне запитання, а чим займаються компетентні органи, котрі мали б спитати з певних посадовців, а за які такі карі очі річна орендна плата по обох згаданих підприємствах, як мовиться, така «смішна»? Адже, коли вірити тому-таки зверненню до Президента України, вона становить аж дев'ять мільйонів доларів на двох. І це за сумарного річного прибутку у 350 мільйонів тих-таки зелених американських грошей.

Рука руку миє чи як?

А вже далі помічено одразу дві цікаві обставини. Перша полягає в тому, що НІХТО ІЗ ЗАЦІКАВЛЕНИХ УРЯДОВИХ СТРУКТУР НІЯК НЕ ВІДРЕАГУВАВ НА ЗГАДАНИЙ ЦІЛИЙ «КОНВЕЄР» СУДОВИХ РІШЕНЬ. Їх, коли оцінювати за мовчазною реакцією державних посадовців, як і не було. Хоча мова йде про щомісячно втрачені державою десятки мільйонів доларів. Звичайно, хотілося б вірити, що в наші непрості часи не до всього руки доходять. Однак є й підозри, що йдеться про так званий «принцип Черчілля»: «Доганяти, але не догнати». У Першу світову війну Російська та Британська імперії були союзниками. Якими саме, натякає один факт. Перший лорд адміралтейства і майбутній британський прем'єр Вінстон Черчілль дав наказ своїм кораблям доганяти німецькі броненосці «Гебен» і «Бреслау», які посунули в Чорне море. Доганяти, але не догнати. Бо у вищих британських інтересах було послаблення саме свого союзника...

Щось схоже ми бачимо і у згаданому випадку. Ціла низка гучних виступів ЗМІ (і «Голосу України» в тому числі) стосовно ситуації в титановій галузі загалом і навколо, наприклад, 100-відсоткового державного підприємства «Сумихімпром», зокрема, практично нічого не змінила. Це коли не звертати увагу на кілька картинних жестів з боку, знову-таки, зацікавлених державних структур.

Але ми трохи відволіклися. Друга цікава обставина у справі ІГОК та ВГМК зачіпає власне суддів. За повідомленнями інформаційних агенцій, під стінами Окружного адмінсуду Києва відбулася акція протесту небайдужих громадських активістів. Чого ж вони вимагали? Та люстрації саме згаданих суддів! Бо що один, що другий, за інформацією протестувальників, своїми рішеннями фактично підштовхнув процеси на Майдані і наблизив його до тієї прірви, в яку все вилилося 18 та 20 лютого. Зокрема, суддя Окружного адмінсуду міста Києва Віктор Данилишин 21 листопада 2013 року ухвалив рішення «Про заборону під час проведення мирних масових акцій встановлювати малі архітектурні форми у вигляді наметів, кіосків, навісів, у тому числі тимчасових та пересувних».

Заступник голови згаданого суду Євген Аблов 9 грудня вже своїм рішенням зобов'язав силові структури «застосувати дії з припинення правопорушень, забезпечення вільного пересування центральними вулицями міста Києва». Це рішення було підставою для застосування спецзасобів, зброї та спецтехніки (водомети, БТР) проти мирних громадян. «Саме це рішення суду було підставою для реалізації планів «Хвиля» та «Бумеранг», а також підставою масових арештів активістів», вважають протестувальники.

Власне до люстрації, попри вже прийнятий закон, в Україні, напевно, ще далеко. Однак у часи, коли в державній скарбниці зайвої копійки не знайдеш, такі судові рішення є сумнівними. Коли, звичайно, йдеться не про вже згаданий вище «принцип Черчілля». Коли всі задоволені: одні зробили гучний передвиборний жест, інші заблокували його своєчасним судовим рішенням, а «правильні» люди і далі отримують свої мільйони. Звісно, доларами. Такими дорогими в Україні і непорушними у світі...

Олексій КОРОТКОВ.

Сьогодні в Україні без опадів, лише в Карпатському регіоні невеликий дощ. Вітер північний, північно-східний, у західній частині південно-східний, 5—10 м/с. Температура повітря вночі 1—7 градусів тепла, по всій території, крім Карпатського регіону й крайнього півдня, на поверхні ґрунту й місцями в повітрі заморозки 0—5. Удень 9—14 градусів тепла, на Закарпатті й півдні Криму вночі 7—12, вдень 13—18.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 ЖОВТНЯ

■ **1812.** У Криму ботаніком Християном Стевеном засновано Нікітський ботанічний сад. ■ **1881.** Народився Михайло Возняк — український літературознавець і фольклорист, академік АН УРСР. ■ **1925.** У Харкові відкрито Українську державну столичну оперу (нині — Харківський національний академічний театр опери та балету імені М. Лисенка) — перший український стаціонарний оперний театр. ■ **1935.** Пішов з життя Микола Василенко — український вчений-історик, громадський та політичний діяч, у 1921—1922 рр. президент Всеукраїнської академії наук (нині — Національна академія наук України). ■ **1973.** У Києві відбулося урочисте відкриття пам'ятника видатній українській поетесі Лесі Українці.

АСТРОПРОГНОЗ НА 6—12 ЖОВТНЯ

Овни. Не найкращий час для витрат, хоча невеликі радості все-таки можете собі дозволити. Друга половина тижня обіцяє поліпшення стосунків з рідними.

☺ 7, 11 ☹ 9, 10

Тельці. Ідеї, які вас відвідають, можуть так і не побачити світ, потонувши у теплих і комфортних умовах. Але якщо ви знайдете в собі сили до дії, то результат може перевершити сподівання.

☺ 9, 12 ☹ 6, 7

Близнюки. Присвятіть цей тиждень самопізнанню — тоді ви зможете показати себе з кращого боку.

☺ 7, 9 ☹ 6, 12

Раки. Тиждень буде важливий, тому приділіть подіям, що відбуваються з вами, особливу увагу.

☺ 9, 11 ☹ 6, 12

Леви. Ви перебуваєте у ситуації, в якій важко прийняти правильне рішення. Не кваптеся розв'язувати чужі проблеми. Щоб відпочити, на деякий час дозвольте собі ні про що не хвилюватися.

☺ 6, 8 ☹ 9, 12

Діви. Приділіть увагу родині. Щоб уникнути раптової «бурі», треба завчасно вирішити всі дрібні проблеми.

☺ 7, 12 ☹ 9, 10

Терези. Вас очікують важливі рішення й активні дії. У складних ситуаціях розраховуйте на близьких.

☺ 9, 12 ☹ 7, 10

Скорпіони. Ближче до кінця тижня зможете дозволити собі розслабитися і насолоджуватися життям. У цей же період добре починати будь-які нові справи.

☺ 6, 8 ☹ 9, 11

Стрільці. На початку тижня виявіть силу волі й наполегливість для захисту своєї позиції та просування ідей.

☺ 6, 11 ☹ 9, 12

Козероги. Вам необхідно переглянути свої погляди на життя. Насамперед, варто змінюватися зсередини, а потім боротися із зовнішніми проявами.

☺ 9, 10 ☹ 7, 11

Водолії. У вас підсилиться інтуїція, підвищиться здатність до навчання, завдяки чому зможете легко просуватися вперед.

☺ 9, 12 ☹ 10, 11

Риби. На початку тижня, можливо, налагодяться стосунки, які дали тріщину. Приділіть увагу справам, які вимагають ретельного виконання, — можливо, вас перевіряють.

☺ 9, 10 ☹ 6, 7

«Агро-Експрес-Сервіс»: як за три роки стати лідером

Буквально за три останні роки приватне підприємство «Агро-Експрес-Сервіс» відомого українського аграрника Сергія Костючка, яке орендує 32 тисячі гектарів сільськогосподарських угідь на теренах Рівненської, Волинської та Тернопільської областей, здійснило справжній прорив у тваринницькій галузі, починаючи її фактично з нуля. Переконливий аргумент: нині підприємство щодня виробляє по 50 тисяч літрів молока, які становлять вагому складову продовольчої безпеки України. Заодно суттєвий поступ підприємства намітився і стосовно хлібо- та цукрозабезпечення, адже значуща частка зерна та цукру в державні засіки закладається саме від ПП «Агро-Експрес-Сервіс».

Генеральний директор ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Сергій Костючко.

Молоко «зчитують» комп'ютери

Прикладом новаторського високоефективного ведення тваринництва «Агро-Експрес-Сервісом» є комплекс у селі Башарівка Радивилівського району Рівненської області. Він постав на місці, де ще за радянських часів діяла доволі потужна ферма, від якої, на жаль, пізніше залишилася пустка та руїни. Лідія Повх, яка пропрацювала 18 років зоотехніком на згаданій фермі, розповідає:

— На щастя, в село зайшов інвестор «Агро-Експрес-Сервіс». За кілька років звели сучасний комплекс з дев'яти корівників, поставили на відгодівлю понад дві тисячі голів дійного стада, встановили системи утримання худоби, доїння за найсучаснішими європейськими зразками. Тут отримали роботу я і близько сотні моїх земляків, спеціалістів тваринництва.

На тваринницькому комплексі в Башарівці весь виробничий процес автоматизовано. Тут діє система автоматичного доїння корів «ДельПро» відомої світової фірми «ДеЛаваль», яка застосовується за прив'язного утримання великої рогатої худоби (ВРХ) і забезпечує, зокрема, пряме (по молокопроводах) надходження молока від корів до холодильних установок. З допомогою комп'ютерів ведеться різнобічний підрахунок: від обсягів продукції до її якості. На спеціальних чипах фіксується фізичний стан кожної корови, її родовід, визначається подальший виробничий потенціал, що дає змогу ветеринарній, зоотехнічній службам детально розробляти план утримання кожної корови: по балансу кормів, профілактиці, лікуванню, комплектаціях груп. В корівниках, наповнених високопродуктивною ВРХ голштинської та української чорно-рябої порід, діє новітня система вентиляції, теплоізоляції, терморегулювання тощо.

— Працювати в таких умовах дуже комфортно, — каже доярка Лариса Костюк, котра прийняла на догляд одну з перших груп нетелей, привезених «Агро-Експрес-Сервісом» із Німеччини, — водночас відповідально. Це стосується як дисципліни праці, так і якості продукції. Зрештою, зарплата доярки напряму залежна від надоїв молока. У своїй групі, що нині налічує 75 голів, маю, зокрема, корову-рекордсменку, продуктивність якої в день 45 літрів. Це моя улюблениця. Утім, до всіх корів треба ставитися з ласкою, тоді й віддача від них краща.

Крім Башарівки, ПП «Агро-Експрес-Сервіс» активно запроваджує тваринництво ще на двох дільницях. Наймасштабніше — на теренах Підгаєцької та Війницької сільських рад Млинівського району Рівненської області. А в перспективі планує поєднати рослинництво із тваринництвом на всіх восьми виробничих підрозділах, де в середньому обробляється по чотири тисячі гектарів землі.

На одній із таких дільниць — восьмій, із центром у селі Підгайці Млинівського району, яку створено рік тому, в розпалі повномасштабна реконструкція фермських приміщень. Так, у селі Озліїв уже суттєво оновлено два корівники. На черзі ще два. Тут планується утримувати 1600 голів молодняка. Загалом колись, у найкращі часи для тутешнього господарства, воно мало на своєму утриманні 2100 голів великої рогатої худоби, з них шість сотень голів дійного стада. Цю кількість, за словами директора дільниці Миколи Вегери, планується суттєво збільшити. А з кількістю зробити ставку на якість. У цьому напрямі вже відбулися перші реформування. Зокрема, завезено поголів'я більш продуктивних порід. Вивірений підхід і в питанні кормозабезпечення, що дало перші позитивні результати. Принаймні, надої молока порівняно з минулорічним періодом збільшилися удвічі.

Рослинництво з тваринництвом — як гармонія в родині

Чому підприємство, яке ввійшло до когорти лідерів агропромислового розвитку України (насамперед, завдяки рослинницькій галузі), останнім часом упевнено почало торувати потужній шлях — тваринницький?

Генеральний директор ПП «Агро-Експрес-Сервіс» Сергій Костючко, відповідаючи на це запитання, вдається до простого житейського порівняння: «Рослинництво без тваринництва — це щось на кшталт неповної родини, а разом вони утворюють своєрідну гармонію. По-друге, одне без іншого не може існувати в екологічно чистій системі, а природна органіка — це й економія для господарства, і підмога посівам. Загалом «Агро-Експрес-Сервіс» створив хороший земельний банк, і його цілком достатньо, щоби бути серйозним гравцем на ринку. Тим паче, що завдяки науці, високоефективній організації праці, високопродуктивній техніці та, що найголовніше, старанням наших трударів вдається вирощувати солідні врожаї зернових, цукрових буряків, ріпаку. Але різний досвід (і предків, і побачений за рубежем, і, зрештою, власний) підштовхує до думки, що поряд із рослинництвом потрібно розвивати і тваринництво, що ми й робимо. Загалом я прихильник навіть не стільки стабільного економічного розвитку, скільки такого, що, можливо, випереджає час, спрямованого на завтрашній день. Навіть не берусь відповідати на запитання «Легко це чи важко?» Найлегше, мабуть, як у тій біблейській притчі, закопати два таланти, а потім, нічого не роблячи, повернути їх господареві. Але не цей шлях маємо вибирати, а той, що спрямований на перспективу. Тоді й Україна ставатиме економічно сильнішою».

Олександра ЮРКОВА, Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.
Фото **Євгена ЦИМБАЛЮКА.**

Тваринники ферми в селі Озліїв Млинівського району раді перемінам, які тут останнім часом відбуваються.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

Надія ПЕРЕХОДЬКО, директор департаменту агропромислового розвитку Рівненської ОДА:

— «Агро-Експрес-Сервіс» є не лише одним із найбільших виробників валової продукції на Рівненщині (питома вага його у виробництві сільгосппродукції в області — близько 13 відсотків), але й своєрідним аграрним маяком для всієї України. В тому ж таки масштабному та новітньому проекті щодо прив'язного утримання високопродуктивних порід ВРХ. Або ж у створенні сучасних індустріальних машинно-тракторних парків, які є своєрідним ноу-хау в нинішні часи і в яких на перший план виходить турбота про селянина-трударя.

Олексій СКАКУН, голова Агропромислового союзу Білорусі, керівник одного з найпотужніших сільськогосподарських підприємств цієї країни «Остромечево», член вищого законодавчого органу Республіки Білорусь Національних Зборів:

— Відвідавши Україну та ознайомившись з розвитком «АЕСу», я згадую, як раніше керманич «Агро-Експрес-Сервісу» Сергій Костючко зі спеціалістами приїздив до нас переймати досвід господарювання. А наразі уже стає доцільним робити зворотні візити з такою ж місією.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Сергій МЕЛЬНИК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 37620

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

